

FRAGMENTS

Filipe Alexandre de Andrade
Sá Moura

Fråg me\$
tos

Fråg me\$ tos

Filipe Moura

Fragmenti

Autortiesības © Filipe Moura

Vāks

Rodrigo Rojas

Fragmenti / Filipe Moura - Sanpaulu: LivroPronto,
2010.

ISBN 976-85-7869-142

1. izdevums

Šis autors atbalsta

filipe.sa.moura@gmail.com

Indekss

Fragmenti I	13
Fragmenti II	24
Parasts	36
Jūs	38
Tētis	40
Tēvs un dēls	41
Tear	42
Sapnis	42
Par	44
Life	47
Mīlestība	49
Siena	51
Domāšana	55

Draudzība	57
Mācīšanās	59
Dzīvesvieta	68
Dziļa mīlestība	76
Maska	77
Suvenīri	79
Es jutos	80
Lover	81
Pārdomas	82
Skaidra nakts	83
Rakstīšana	84
Nāve	85
Bezdibenis	87
Gaidīšana	88

Kāpnes	89
Galvenais birojs	90
Pastāvēšana	91
Sun	92
Atdzimis	93
Skaties	94
Kulminācija	95
Dzīvošana mirst	96
Izlaidums	97
Pārtraukts	98
Esi	99
Prombūtne	101

Fragmenti I

Noslēpta un atklāta ledus ziemeļos Veca
loksne, kas gaida, kad tiks sarullēta Apdegusi

oranža gaisma

Silta sega, kad aizmirsta Dvēsele, kas prasa

un pacieš

elektrizējošs aukstums

No brīvas, nesaistītas atmiņas Fiktīva un
eksistenciāla skaņa izplatās Ritma siltums
atbrīvojas.

Laiks iebrukt sevī

Un izpētīt karstu pasauli bez siltuma

Kad tā atdzisa, atmosfēra vairs nebija tāda
pati.

Sfēra iegriežas stūrī

Slīps punkts zem okeāna

No virsmas, uz iekšpusi apdeguma magmas, uz
džungļiem, izpētot un iespaidojot

Iespaidīgs brīvais laiks un nav cita veida, kā to
pateikt

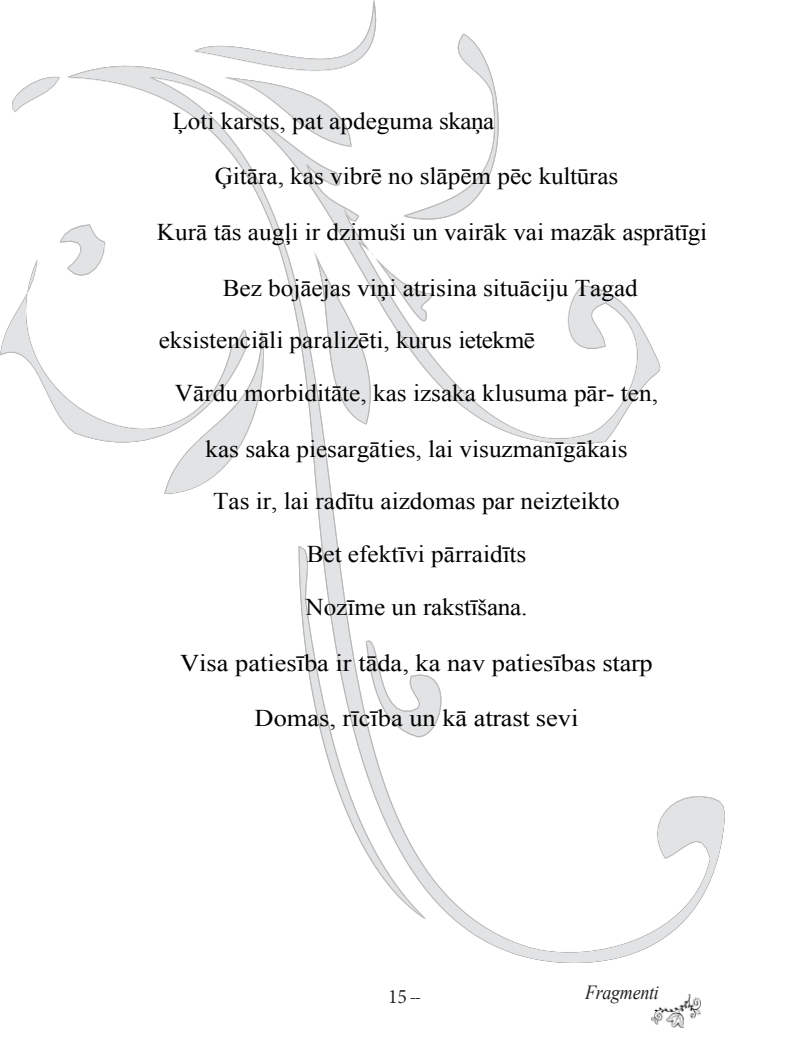
Tie ir vārdi, karsti vārdi vai ļoti auksti
vārdi, kā drūms līķis, ļoti auksts, mūžīgi
sasalis.

Silts sapnis par pavasari un ieleju,
Upe bez smiekliem Sakropļota cerība, kas gaida,
kad tiks atrasta

Un parādīt, kas maldina un atsauc, radot lēni un
parādot

ko var iedomāties tikai bez attāluma

Un, izmantojot pareizo vienādojumu, viss
jautājums ir problematizēts.

Ļoti karsts, pat apdeguma skaņa
Gitāra, kas vibrē no slāpēm pēc kultūras
Kurā tās augļi ir dzimuši un vairāk vai mazāk asprātīgi
Bez bojāejas viņi atrisina situāciju Tagad
eksistenciāli paralizēti, kurus ietekmē
Vārdu morbiditāte, kas izsaka klusuma pār- ten,
kas saka piesargāties, lai visuzmanīgākais
Tas ir, lai radītu aizdomas par neizteikto
Bet efektīvi pārraidīts
Nozīme un rakstīšana.
Visa patiesība ir tāda, ka nav patiesības starp
Domas, rīcība un kā atrast sevi

Ar uzvedību

Tas rada viltības un manevrus pašam Vadītājam,

un viņš pats nododas ilūzijām par vārdu

Bezjēdzīgi, bet pareizi teikts,

Tas ir neticami

Bet katrai formai ir pamatā akts Nelaime, kas

saistīta ar priekšlaicīgu

Redzēt situācijas izaugsmi un zināt, ko darīt, lai to

atrisinātu Situācijai trūkst savas jēgas.

Apraksts, redzējums vai sajūta, mēs bieži sakām
to, ko nedomājam un neredzam, proti, zinām, kā
darīt un mācīties no citiem un no tādām pašām vai
līdzīgām pazīmēm.

Vai arī papildinājuma veidā

Lūk, misijas piemērs.

Jebkura abstrakta formas izjūta

nereālistisks

Viņš patiesībā bija totalitārists

Unitārisma raksturs: sadrumstalots, bet vienots.

No pasaules, kas ir līdzīga un kā vienmēr

Mums ir līdzība, bet ne tās vienlīdzība, un tur
var būt saprāta dziļums, kas pazudis tā
atsvešinātībā, raksturs pēc tā, kā tas ir.

Un sajūti siltumu, kas nāk no tavas iekšienes.

Tas varētu būt līdzīgs

Ar gleznotāju, kura rāmja forma ir tikpat taisna kā
arhitekta, ar absolūtu, nedefinitīvu saprātu.

Ar ko attiecībā uz jebkuru pakļaušanu vai
iedomātā apgānīšanu.

No vienkāršas realitātes, kurā es izgāju kopā ar

dabiska asprātība un nenopietns asums, ko
pārved nākotne, kurā viss ir tīrs, kā skarbas
pagātnes realitāte

Neapzināti un ievērojami, tā īsteno savu nežēlību
vārda pieredzē, kas vienmēr iztēlojas tēlu.

Atbrīvošana ir mirklis, ko
notver uzmanība, bruņota ar
fragmentiem.

Lūk, apzinātais ir savienots ar tagadni Tas iebrūk
man būt rakstīšanas, Visvarens No nav skaidrs.

Taisni kā horizonta līnijas, kur
Saule riet un slēpjas
Iegremdēta un aizmigusi

Viņš bija uzvarēts, bet nekad nenožēloja.

Tā kā tai bija atkal jāpaceļas un jābūt
spožākajai, jo tā bija vienīgā, saule uzturēs
mūs dzīvus.

Spilgti un enerģiski, tā sāk darboties, kurā katra
detaļa ir nekritiska pret mazāko jūtīgumu, vienkārši
notiekot un iegaumējot katru vārdu ar tā nozīmi,
un tur viņa pacietības klusumā, tumša gaišredzība,
kas nav projicēta, bet bez jebkādiem
neracionāliem instinktiem, būtne, kas iebrūk manī,
neesmu es.

Viņš būvē sevi un uztur pīlārus kā Ahils, vienmēr
klātesošs izdomātajā pasaulē.

Tas pats par sevi parādās mums, un neviens
tam nepievērš uzmanību.

Šie sevis spiegi ir manas slavas slavas slavas,
skarbās realitātes tikai

Lokomotīves dzinēju iesildīšana

Kurā mēs veikt šo ļoti traks un dziļi ceļojums,
kurā tuneli, jūs nevarat redzēt tik tālu iekšpusē jūsu
tumsā atkal ar izeju.

Šī attēla un gaismas beigām, gaida tikai uz beigām

Kas mūs motivē un virza

Un nesalaužams spēks, kas ir tikpat fascinējošs,
cik neuzticams, kuru ir grūti iepazīt un kuru
nekad nevar iemācīties.

Tas bija tīkls, kas pārtrūka, bet, kad tīkls atkal
izveidojās, tas bija elastīgs, un, tāpat kā nelaimes
gadījums stāstījumā, tajā bija dziļa šāviena, kas
viņu bija nogalinājusi agrā vecumā, pamatā esošais
naids.

Bet nekad vienaldzīgs pret ikvienu vai viņu prātu
vai ikvienam, tāpēc savā ziņā

Inteliģents, viņš visiem teica, ka mēs visi esam
summa par sevi, un ka arvien vairāk cilvēku nāk.

Atšķirīgs un līdzīgs tās sākotnējam raksturam,
faktiski katrā aktā un lugā ir lelle, ceļojums.

pazudis burtu telpā

Māksla radīt telpu pašai nāvei

No jebkura gala punkta, kulminācija nekad nav
bijis gals, miršana par mums nekad nenotiek.

Tas notiek tikai ar tiem, kas mūs pazīst, un,
kad mēs nomirstam, mēs nekad nezinām, ka
tas ir vārds.

Bezgalīgs, bet vienkāršs un atjautīgs

Mazliet viltīgs kā lapsa, kas grib baroties no
neizmērojamas alkas pēc mācīšanās, un vienmēr
grib zināt vairāk, tas ir ilgmūžības avots, nekad
nezinot, kas nenotiek, un tomēr pagātnē viņš bija
alpīnists un pārcēla sava kalna ticību, un robežas ir
tikai sākums.

No klints

Jauns cilvēks ar attieksmi pārvar jebkuru
augstumu

Un, kad mēs nāksim lejā un redzēsim, cik tālu esam
tikuši

Tikai zināšanu iekarošanā, mazliet vairāk
esot

Un nekad nevēlas zaudēt, un mēs visi varam lidot

Līdz jebkuram punktam, kurā mēs nekad
nekritīsim, jo esam iemācījušies lidot un
iztēloties.

Viss, bet viss ir

Vārdi

Fragmenti, idejas un domas. Ūdeņi tik dziļi

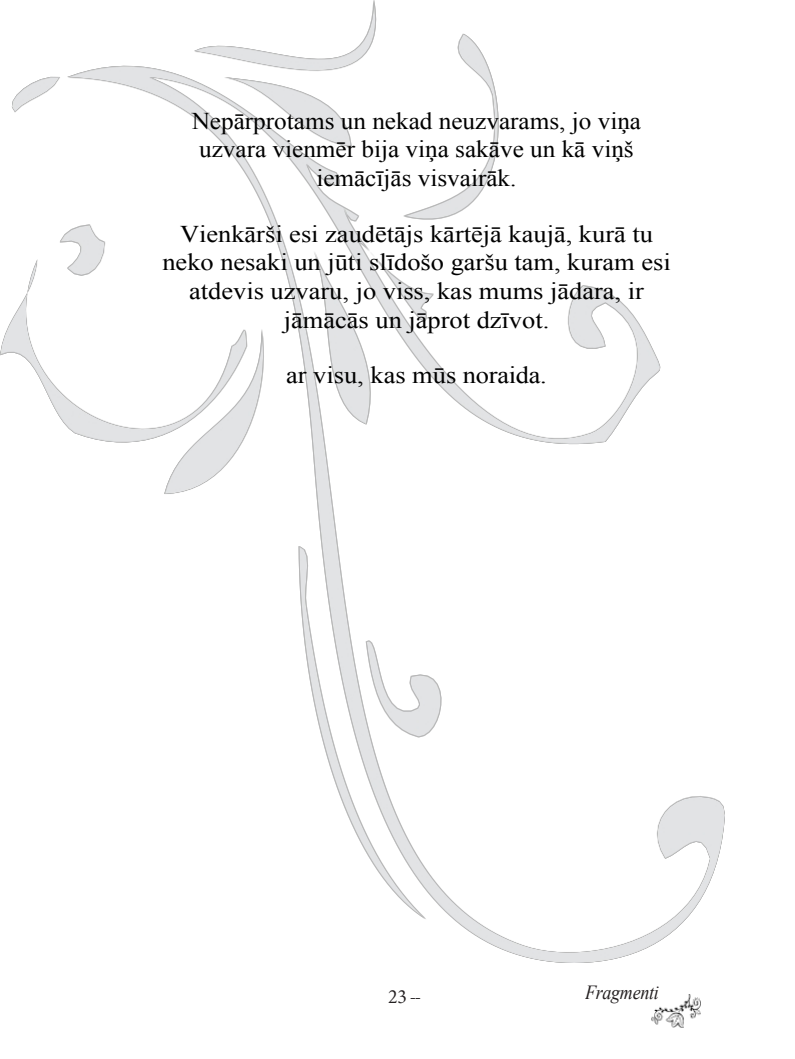
Krāpšanas māksla, atsaucoties uz kādu
tēmu bez noteiktības.

Jūra rodas un it kā ar burvju No viegluma

enerģijas un sentimentāla Piesūcināta un

maiga no mazliet

Vēl viens papildinājums no viena brīža

Nepārprotams un nekad neuzvarams, jo viņa
uzvara vienmēr bija viņa sakāve un kā viņš
iemācījās visvairāk.

Vienkārši esi zaudētājs kārtējā kaujā, kurā tu
neko nesaki un jūti slīdošo garšu tam, kuram esi
atdevis uzvaru, jo viss, kas mums jādara, ir
jāmācās un jāprot dzīvot.

ar visu, kas mūs noraida.

Fragmenti II

Iegrimis, nogrimis, kāpņu telpa

Metāla pakāpieni čīkst

Uz grīdas ir tīrīšanas lupata, spainis,

Marmora kvadrāti, uz sienām četrās , piliens pa
pilienam krīt un dziļumā, viegli, kāds krata grīdu.

Nudienīga gaisma, bezpalīdzīga, viens vienīgs
aizsērējums uz virsmas

Gaismas stars ar ēnas efektu, seja, kas atspoguļojas
glāzē, skatiens, kad tā sadrūp, viena niršana,
kuģa bojāeja, bojas, kas glābj mani no
nosmakšanas, izniršana, traks, izbēdzis un
pazudis.

Starp zvaigznēm un bezdibeņa tukšumu

Tikumība attieksmes ziņā, ciešanu un esības
pilnībā, pirms bailēm, tāpēc es noliku klavieres.

Ceļā uz leju, lidojot pāri asfaltam Klavieres
bija uz zemes, un tad

Pirmā skaņa, pirmais tēls, dziļa atbalss, kas
atbalsojas peldošas spuras tukšumā.

Ūdenī es beidzot lecu, kustību pilns

Un viss, kas pūš un tiek ievilkts, izplūdušā
ilūzijā, uz mirkli bija citāds.

Dziļuma okeānā, šķidrā un sāļā, bezkrāsainā zīmuļa
rakstītais bija aktieris.

Izrādes kulminācija ir ballīte

Dāvana, kas mani iepriecina, pidžama uz gultas,
izlieta gulta.

Spilgts un atšķirīgs, tas bija tēls bez ainavas,
viss no ieelpas, no uztveres maiņas, un
pārvērtības bija...

skaidrs, bez asarām, bez līnijām, bez noteikumiem,

bez kaut kā trūkst viss nebūtībā, stāsts, kas
neaug

Tas neparādās, tas ir gandrīz stāstīts, un mēs esam
sasaistīti, tiešām, ķēdes un piekaramās slēdzenes
visur.

Prakses šāviens, mērķis, un tu esi apdullināts kā
bulta bez tāluma, mezglā iepinies cilpā.

Izplūdušais, nesaturīgais raksts, izplūdušais
raksts, nekad neizdzēstais, viss, ko es redzēju, ko
es gribēju.

Un tie, kam ir, vienmēr gribētu, lai viņiem būtu, un
dziļi sirdī viņi nebūtu nekas vairāk kā būtne ar
raupju bārdi, vienām ūsām, vienu matu, vienu un
otru.

No katras sejas, pieskāriens, no katras
maksātnespējas Viņa grēks, no viņa bezlaika uz
tagadni un redzi, tas summē tikai un vienīgi vienu
audumu.

Tavā spainītī, piliens okeānā, pavediens, kas
sasaistīts kopā

un sagrauts un saplēsts raksts, fragmenti Tikai
teksti uz papīra.

Krāšņa nakts no mirkļa

Spīdoša un silta saule, spožs jumta dakstiņš

Un spogulis, lai redzētu citādi, tad no nelielas
ilūzijas, piliens, kas nokrita uz zemes.

Un visi bez "nē", tāpēc es nāca uz virsmas

Lasīt maigumu, kurā audums plīvojas

No niršanas līdz saprātam

Un viss atkarīgs no spilgtuma un intensitātes.

No situācijas izjūtas ir skaidrs, ka, tiklīdz tu esi
apgānīts un piesiets ķēdēm, tu kļūsti brīvs no
jebkādas gribas vai signāliem...

Atvērts logs aizvērtā priekškarā Skats uz
teātri no pašas skatuves

dēlis, glābējs, tas ir laime, saglabāts, tad uz
smiltīm, Es redzēju zemi un dzīvoja, no brīža, kad
niršanas, viss lepnums

Mēs kļuvām kvēlojoši un iegrimām pasaules dzīlēs,
redzot vienkāršu dziesmu, pārvēršot to
gandarījuma, par

Pēkšņs trieciens, vīzija, mēs visi piedzīvojām vienu
priekšnojautu pēc otras Kaut kas, kas gatavojās
notikt un piepildīties.

Atbrīvotā un pamodinātā spazma Par
būtni, kas jūt, un par vēstuli no soneta,
kas nekad nav pilnīgs.

No nesaistītas rindas izplūda viena frāze No šīs
fāzes, kur nu mēs iesim?

Neaizbraucot un kur mēs bijām
Neieejot, uz izzušanas līnijas

noslēpumains

Drobiņa netīrumos

Patiesības ilūziju visu iztēles Tad komēta

eksplodē, un uz šīs planētas

Dzīvošana ne vienmēr ir bollocks, ar aizdomu
bāzi

Intriga bija noteikta, plāns netika pārtraukts

Tad es dzirdu absorbēts balss, un gaudošana no
teksta ir vilks vēstures, no pilnības līdz iznīcībai
tas bija ietverts.

Raķete zvaigznītē pie jūras Tik dīvaini,

kas jau bija teikts

Un es sāku pa kāpnēm lejup tukšumā.

Viens solis lejā, tad metāla margas bija
automātiskas un tikai viena kāja upē, basām kājām
un auksti, viss, kas neizskatās, jo tā ir.

Viss pazūd un . Viss universālais ir tāds, kāds tas
ir, tāpēc tikai mēle, mutē, ko atvērusi tavas
skūpstīšanās baudas izslāpis, ir tā, kā ir.

Redzi skūpstu un vēlmi, Tava skatiena mirdzumu,

Kad es pietuvojos Tavas laivas braucienam.

Tas ir kā ieraudzīt kaut ko īstu, kaut ko, kas nav
nereāls, bet iedomāts, no tava mazā deguna izplūst
silta sajūta, un tu lido un iekaro Plutonu ar savu
sirdi.

Akmens dīķī Atsevišķa

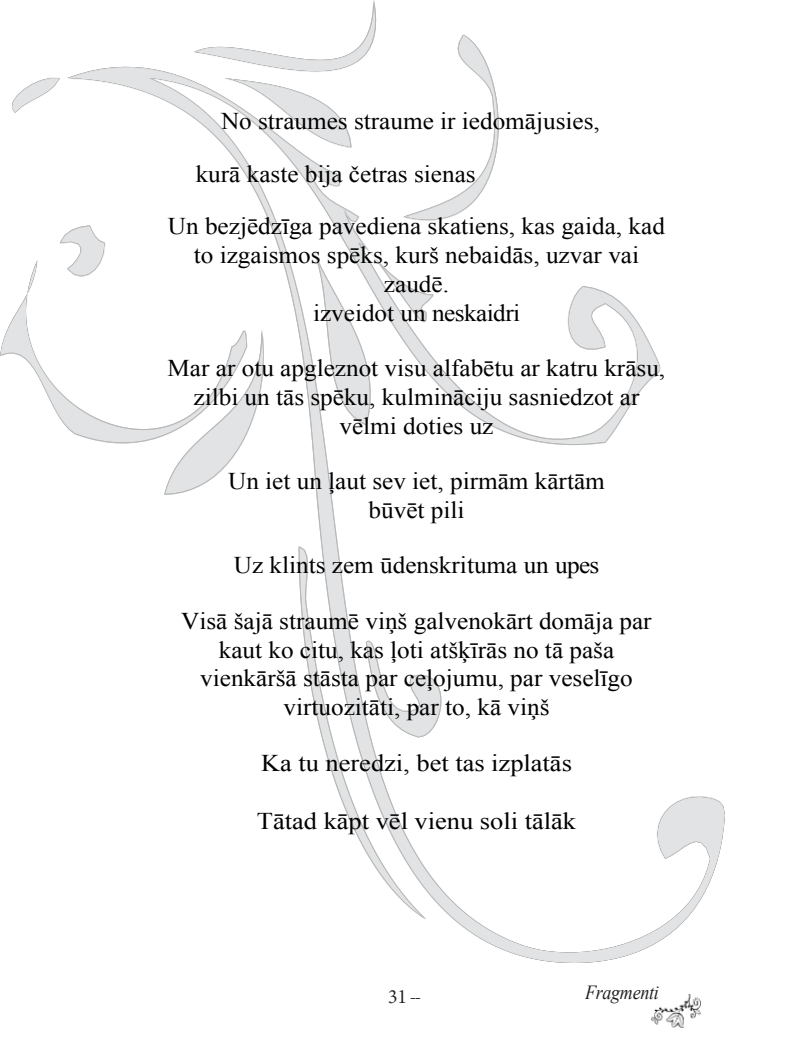
dzīve

Portrets, kas ne vienmēr tiek fotografēts

Trakums bija par to, lai būtu veselīgs no tās pašas

Es gāju uz to vietu, kur viss bija radīts, un no
vaļīga skūpstā, kas gaidīja, kad tiks turēts, ar
spēku.

Vienkārši esot, ar pārliecību, kas vienmēr saistīta ar
sirdi, ar vēlmi sūknēt un...

No straumes straume ir iedomājusies,
kurā kaste bija četras sienas
Un bezjēdzīga pavediena skatiens, kas gaida, kad
to izgaismos spēks, kurš nebaidās, uzvar vai
zaudē.
izveidot un neskaidri
Mar ar otu apgleznot visu alfabētu ar katru krāsu,
zilbi un tās spēku, kulmināciju sasniedzot ar
vēlmi doties uz
Un iet un ļaut sev iet, pirmām kārtām
būvēt pili
Uz klints zem ūdenskrituma un upes
Visā šajā straumē viņš galvenokārt domāja par
kaut ko citu, kas ļoti atšķīrās no tā paša
vienkāršā stāsta par ceļojumu, par veselīgo
virtuozitāti, par to, kā viņš
Ka tu neredzi, bet tas izplatās
Tātad kāpt vēl vienu soli tālāk

Joprojām kāpnes virzījās atpakaļ soli

pa solim un levitēja.

Un tikai viens mēģina kāpt uz katra pakāpiena ar savu stingro un pārliecināto gaisu, iedomājoties.

Klavierēm, kas salūza uz asfalta, bija tikai

viena taustiņa, un tā nebija C vai D Tā bija

ticība vienmēr ticēt, ka var būt un sasniegt vēl

tikai vienu mirkli.

Siltās ainavas smaržā, jūras atspīdumā es redzu tevi mīlošu, manā niršanā tu biji mana boja.

Manas laivas vraks

Uz tīras drāniņas, kas noslauka klavieres, kas novietotas viesistabā, kur

neviens negribēja būt

Un viss, ko es gribēju darīt, bija iekļūt tur.

Tad pie durvīm bija izeja

No visām lietām, ko jūs varat
iedomāties un nekad nesapratīsiet,
tā bija vēlme

lai tava sirds būtu saslēgta mezglā.

Un viņš izsūknēs no tevis visu.

Un tad vētrainais ir mazāk saprātīgs un
aktā

Bombardēšana jau bija notikums Karš par
mieru

Visi saistīti kopā ar dažādām nozīmēm

Izbraukšana, kas iet un paplašinās, kas atgriezās,
un tad putns, kas dzied un

Tikai šodien viņš ir iemācījies savu mūziku

Teksti, visi sakārtoti bez koordinācijas.

Uzdevums bija celt un beigās baidīties neticēt un
beidzot neatgriezties.

Viss brauciens jau bija

Kritiena dziļums uz jumta, atvērts logs un
aukstums, tumsā fakta, kas nekad nav noticis, bet
ziņots un it kā izgudrots, lai par to domātu.

Ka parādīšanās bija tikai tvaika izlaišana

Ka ūdens bija tikai slāpes pēc tava

skūpstā Vēlmē tikai pieskarties tev un

klavierēm

Tā bija daļa no plāna, lai atskaņotu jums notu,
kas jūs uzvarēs.

asa izjūta, strups asmens

Tas bija spēcīgs rakstīšanas darbs, kas
neietekmētu to, kas jau bija jūtams.

Tezē bezzvaigžņu naktī Ceļojums nākotnē

Tas nenāks, tagadne atšķiras no pagātnes, un tas
bija apvērsums, tas bija

tikai stāsts

Kas profanēd visu un beigās atstāja to, kas
nāca no Plutona rakstīt tikai

Mīlestība no vienas sirds

Starp divām sienām, kuras nav iespējams pārlēkt
kur žogs

Nekas nebija tālu no taisnstūra kvadrāta
atvērtā aplī

Tas mezglis, tas sasprindzinājums, tas
sasprindzinājums, kas rodas, nokratot putekļus
un redzot, ka klavieres spēlē tikai tavā C un
guļamistabā.

Fotografēta attēla tumsa, caur ruļļa objektīvu,
mazi attēli, fragmentāri toņi.

Es redzu tevi atspoguļotu gabalā

kur

ā

Viss sanāk kopā, jo es vēlos, lai tu atspoguļotos
manā tēlā, tikai tu esi spoguļa rāmis.

Parasts

Kā mums izkļūt no šīm
sāpēm, kas ir iegremdētas
un pastiprina vienīgās un
unikālās sāpes?

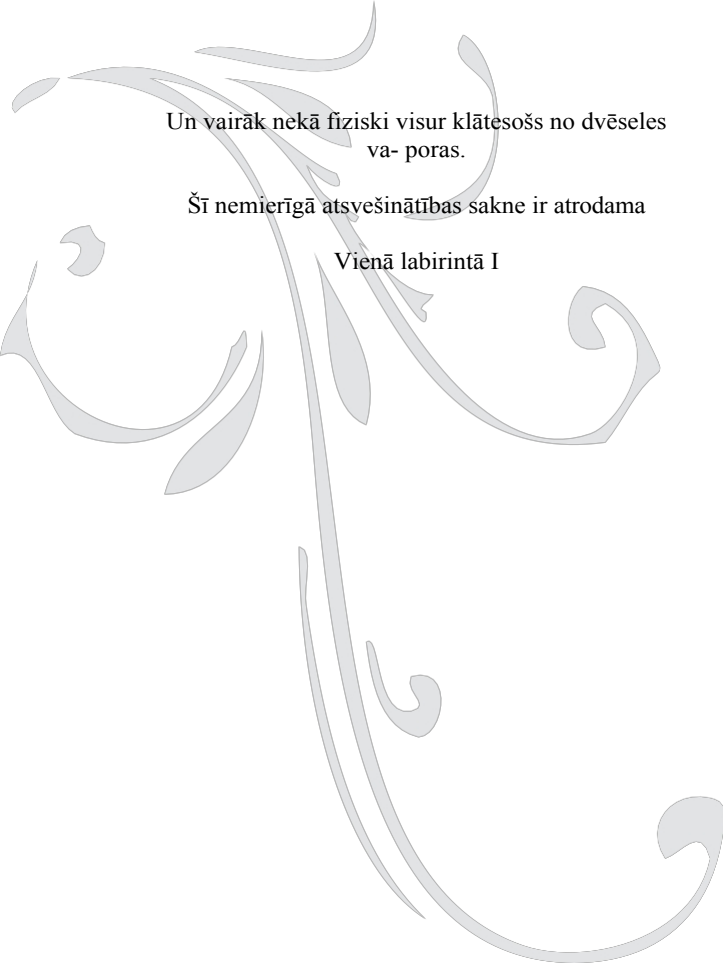
Pietrūka tikai viena acu uzmetiena,
lai problematizētu "Bez
nogalināšanas", un viss kritums krita.

Asara ir atklājums, ka Sirds ir
sagrauta un apgānīta.

Tad nāk ķēde, kas dzen mani ārprāts Un ķēdes
manas plaukstas un katrs impulss

Par to, ka esi notiesāts uz slimu un
tumšu dvēseli.

Šie putekļi, kas satricina mūs, izlaužas cauri mūsu
sajūtām.

Un vairāk nekā fiziski visur klātesošs no dvēseles
va- poras.

Šī nemierīgā atsvešinātības sakne ir atrodama

Vienā labirintā I

Jūs

Velk zemūdēns straume

Vēl vienas dienas apātija, sagrauta Ķēde,

kas mani sasprindzina, atslābst...

Šajā gandrīz steidzamajā brīdī visi gaida...

Dzīves alegorija, kas pārcelta no bukoleskajiem
mirkļiem...

Lāpa izdeg, šeit ir mirdzums, un liesma ir
iedegta...

Mana nabaga sirds deg par tevi kā palaidns zirgs,
kas gaida, kad tiks pieradināts...

Es izbaudu visu, ko jūtu, jo sajūst tevi kā es, šajā
bezgalīgajā laikā...

Kas krustojas ar apkārtējo pagātni un kas iezīmē
jebkuru dzīvi, kas jādzīvo.

Mūsu atkalapvienošanās ir maģijas pilna, tikai
skatoties uz tevi un redzot...

Tavs mātišķais vaigs, mīlestības un maiguma
sajūta tikai atceļ visu manu rūgtumu...

Man vajag tikai dzīvot un vienmēr redzēt tevi, līdz
es miršu...

Dusmīga lūpu kustība, jutekliskums, caurspīdīga
laime...

Kā sirsnīgs apskāviens, kas gaida, kad tiks
piedzīvots, stipra savienība...

Es vēlos, lai jūs būtu laimīgs kā bērns, kā arī
novēlu jums visu to, lai jums klājas labi...

Iesēta sakne, kas tiek barota un stiprināta...

Draudzība ir viscēlākā no mīlestībām.

Ļauj manai sirdij pukstēt tavā ritmā...

Tētis

Num ai es

biju tēvs

Lielākas mācīšanās

maģiskais brīdis Vienmēr

cerīgs

Uz vislielāko

mīlestību Par to,

ka ir bērns

Mātes mīlestība Bērna

mīlestība

Viņš ir milzis

Vienmēr

uzmanīgs un

inteliģents

Tēvs un dēls

Mans dēls plīst no prieka

Sajūta, emocijas, pieķeršanās, mīlestība un rūpes ir spēks, kas mūs vedina uz mūžīgu prieku, vēlme pēc pieķeršanās, dalīšanās, mācībām un pareizas mācīšanas mūs abus pārpilda ar laimi, un kurš no mums tiecas būt mūžīgi jauns māceklis iesācēja tēvam.

Es gribēju tev pateikt, cik ļoti tevi mīlu, cik ļoti tevi jūtu, kā katru satrauktu mirkli jautāju un tikai nedaudz vairāk, jo tu mani fascinē. Tavs mirdzums man vienmēr būs kā ekstāzes bilde rāmī, kurā mēs abi iederamies, bet tu vienmēr esi visskaistākā.

Tu esi nogājis garu ceļu no vienkārši piedzimšanas līdz domāšanai tikai par sevi, par to, kā tu mani bagātini, tu esi neprāts, patiesi maigums.

Tear

Kādu dienu, ja man būtu asara, es to uzliktu uz
tavas sejas, lai tu vairs neraudētu.

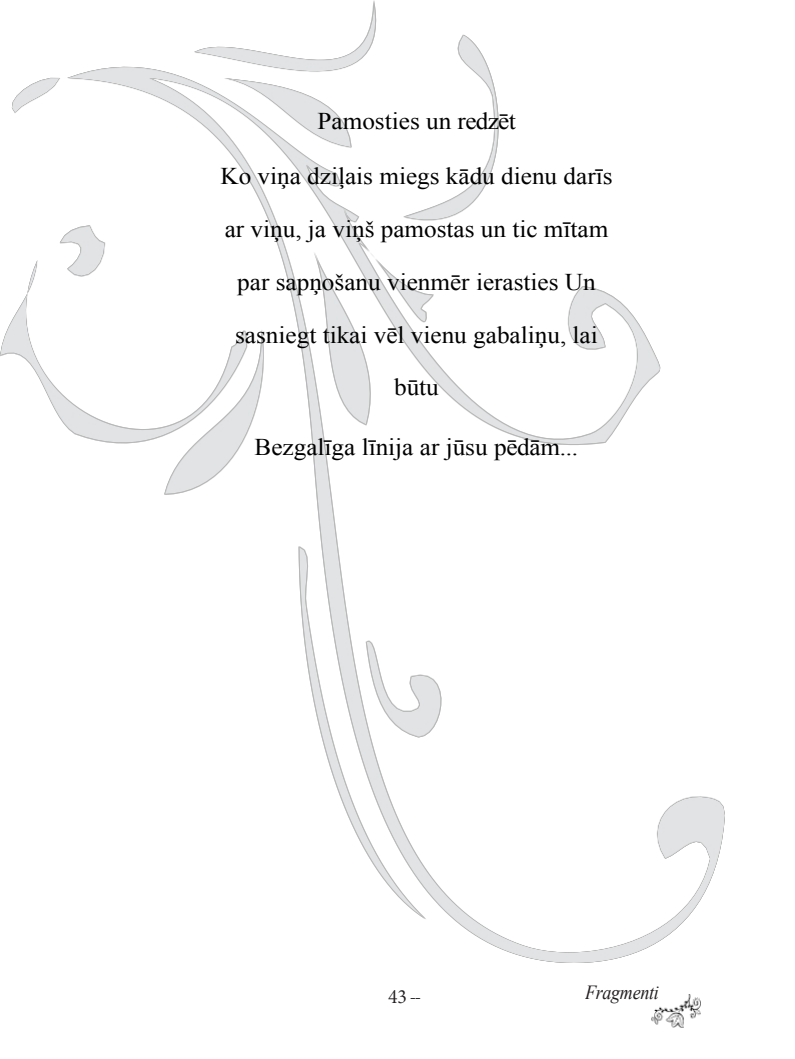
Sapnis

Es gribēju nirt Dziļi uz
leju Es pamodos jūras
vidū

No miega, kas ilgst gadiem
ilgi, lunatiks

Sapņotājs, nakts dvēseles, kas krēslā
ēnas figūra iebrūk un atmodina tumsu.

no tīras un neapstrādātas ilūzijas, no mūžīgāko

Pamosties un redzēt

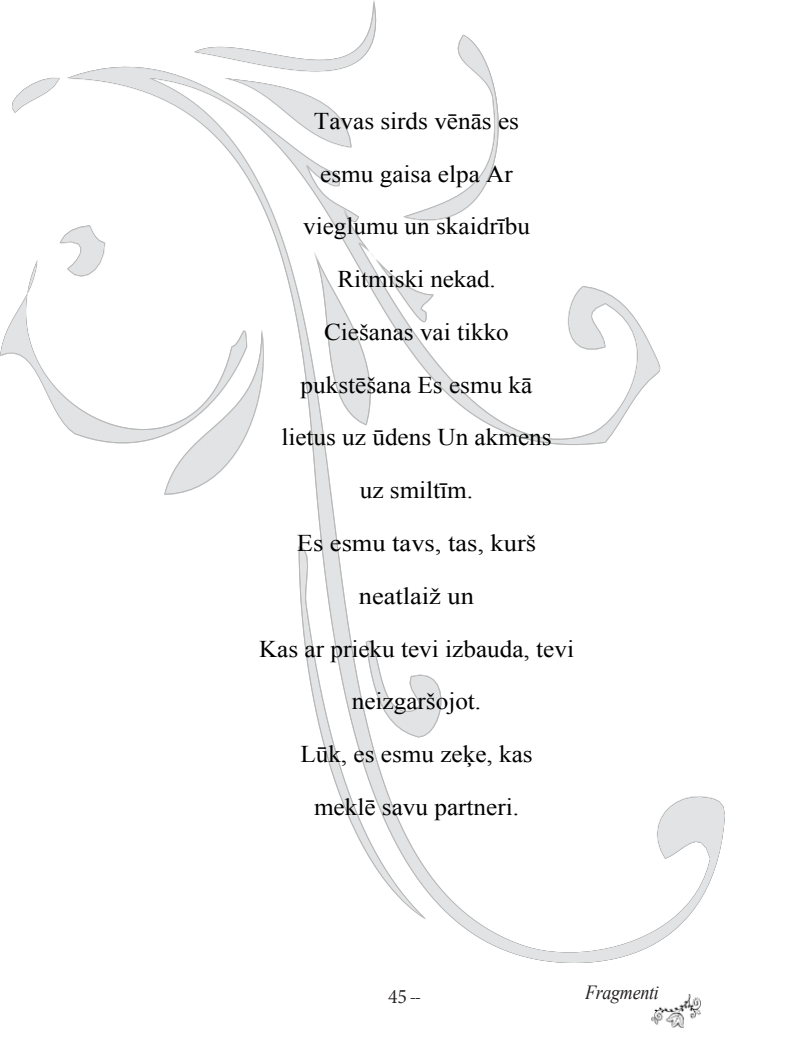
Ko viņa dziļais miegs kādu dienu darīs
ar viņu, ja viņš pamostas un tic mītam
par sapņošanu vienmēr ierasties Un
sasniegt tikai vēl vienu gabaliņu, lai
būtu

Bezgalīga līnija ar jūsu pēdām...

Par

Es gribēju skūpstu
Mierīgs miegs, kas
mūs nomierina
Un mēs ilgojamies pēc
vairāk Varbūt tu negribi
zināt saldumu, kas ir tevī.
Un kurā tu runā vārdus,
kas ir maigi un
atsvaidzina mūs
no sirds, kas iedomājas jūs cieši,
savijušies.
Un nekad vairs
neatvienosies Es esmu
ķēde

Tavas sirds vērās es
esmu gaisa elpa Ar
vieglumu un skaidrību

Ritmiski nekad.
Ciešanas vai tikko
pukstēšana Es esmu kā
lietus uz ūdens Un akmens
uz smiltīm.

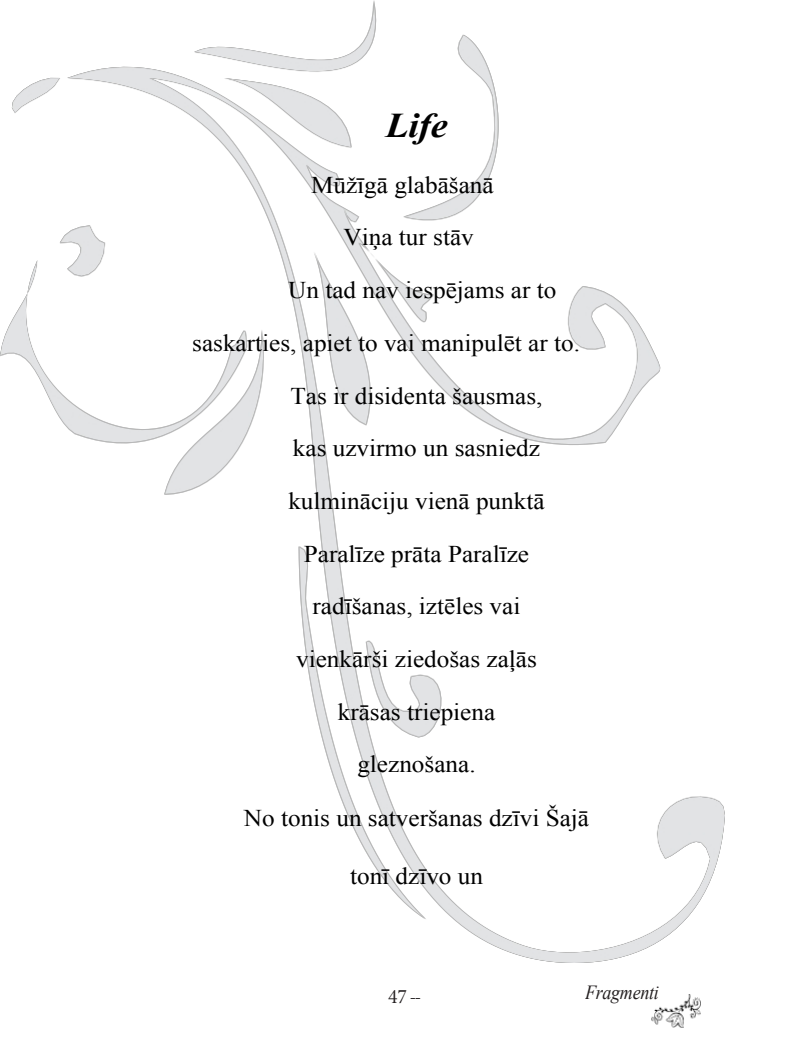
Es esmu tavs, tas, kurš
neatlaiž un
Kas ar prieku tevi izbauda, tevi
neizgaršojot.

Lūk, es esmu zeķe, kas
meklē savu partneri.

Atvienots zābaks, kas gaida,
kad tiks sasiets

Un saikne, ko es nekad
neatlaidīšu, jo tu esi mans kurpju
pāris, ko es mīlu, lai mīlētu.

Life

Mūžīgā glabāšanā

Viņa tur stāv

Un tad nav iespējams ar to
saskarties, apiet to vai manipulēt ar to.

Tas ir disidenta šausmas,
kas uzvirmo un sasniedz
kulmināciju vienā punktā

Paralīze prāta Paralīze
radīšanas, iztēles vai
vienkārši ziedošas zaļās
krāsas triepiena
gleznošana.

No tonis un satveršanas dzīvi Šajā
tonī dzīvo un

Blossom, jūs to atradīsit šeit.

Marķieris, ko vienmēr esat vēlējies atzīmēt,

Dzīvot intensīvi

Mīlestība

Lūk, viņš ātri vienojas ar
savu vēlmi.

Uz iekaroto
Uz sāļās jūras klintīm
Padziļināti un iegremdēti Lūk,
kas izceļas.

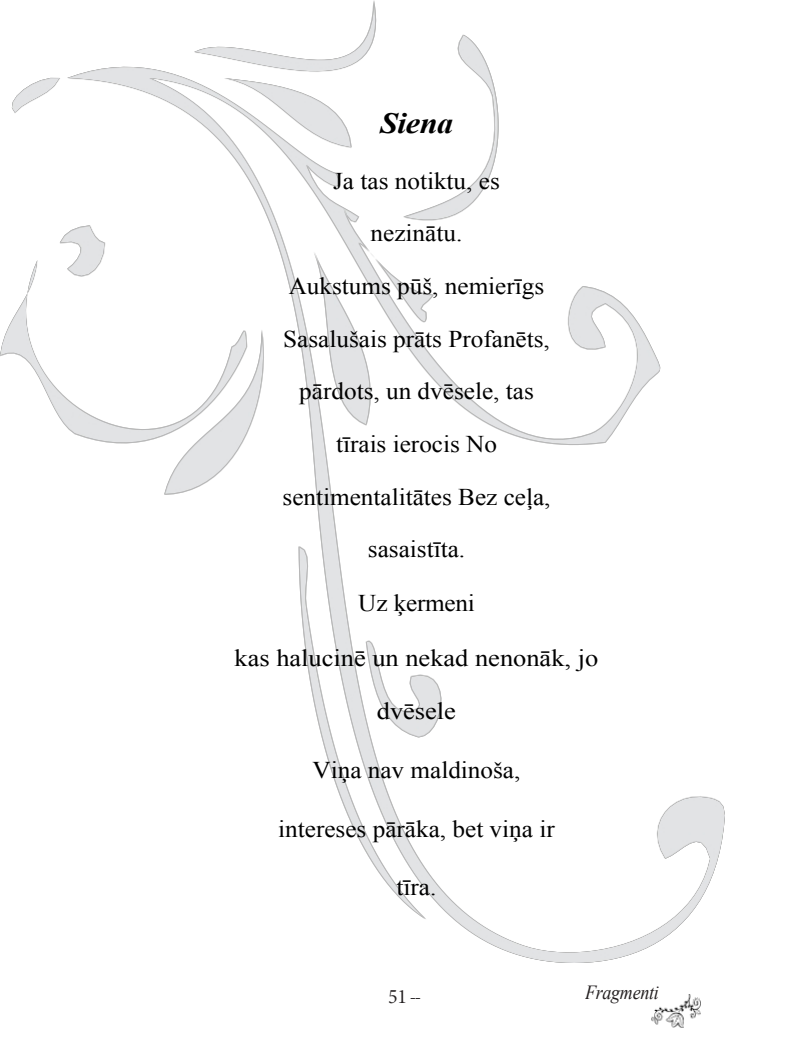
Aukstums, kas ienāk caur
peldēšana Klusums un
abstrahējas
Es atradu sevi ūdens ieskauj No
avota uz rietumiem Pāreja uz otru
pusi

Nekas nav grūti, tev tikai nekad
nav jāšper viens un tas pats solis
un jāvirzās uz priekšu Ļauj savai
sirdij aizskarties.

Mūzika, kas tevi aicina Vējš, jūra un
iekarota zeme

Vienkārši mīlēt

Siena

Ja tas notiktu, es
nezinātu.

Aukstums pūš, nemierīgs
Sasalušais prāts Profanēts,
pārdots, un dvēsele, tas
tīrais ierocis No
sentimentalitātes Bez ceļa,
sasaistīta.

Uz ķermeni
kas halucinē un nekad nenonāk, jo
dvēsele

Viņa nav maldinoša,
intereses pārāka, bet viņa ir
tīra.

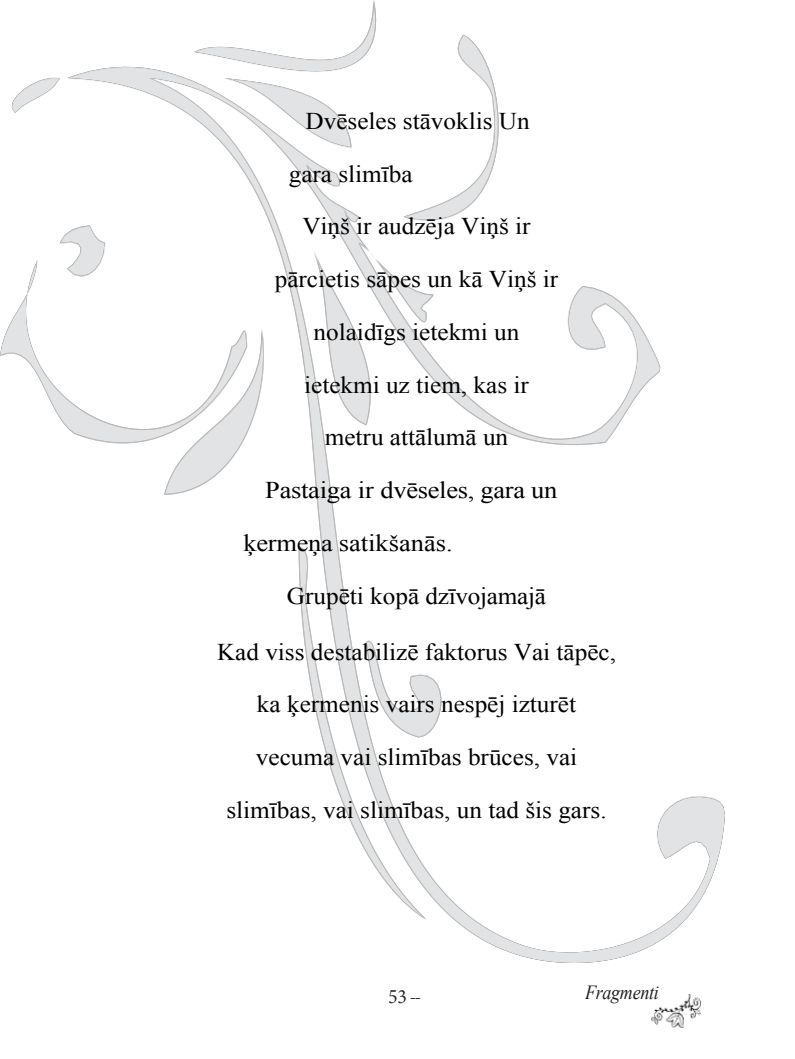
Tāpēc tas ir redzami redzams

aplī Aizvērts, pusatvērts.

Tā, ka līdz ar pakļaušanu ilūziju un
nāk no bezgalības rodas pērkons.

Un viss apstājas mirklī
gaismas efekta Bet gara slimība
Šīs ķermeņa vajadzības Un ka
mēs apzināti jūtam.

Tā iegrimst savas Esības bezdibenī
un levitē, paliek un kā piedēklis,
kas traucē.

Dvēseles stāvoklis Un
gara slimība

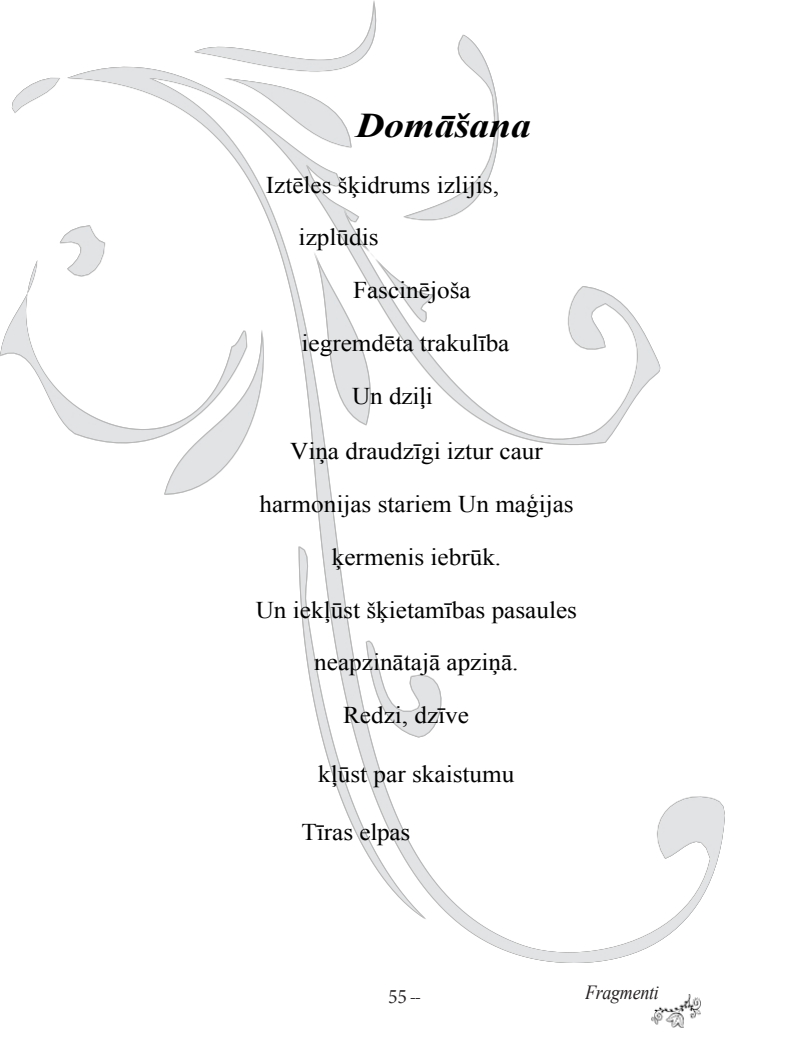
Viņš ir audzēja Viņš ir
pārcietis sāpes un kā Viņš ir
nolaidīgs ietekmi un
ietekmi uz tiem, kas ir
metru attālumā un

Pastaiga ir dvēseles, gara un
ķermeņa satikšanās.

Grupēti kopā dzīvojamajā
Kad viss destabilizē faktorus Vai tāpēc,
ka ķermenis vairs nespēj izturēt
vecuma vai slimības brūces, vai
slimības, vai slimības, un tad šis gars.

No sevis un mūsu savtīguma
Nāciet pie mūsu gribas Bet
tas traucē dvēseli
Un tas iedarbojas uz bojāto garu ar
maksimālu domas izpausmi.
Un iebruka tīrs,
grūti
Spēcīgs kā siena Nespēj
izcelties

Domāšana

Iztēles šķidrums izlijis,
izplūdis

Fascinējoša
iegremdēta trakulība

Un dziļi

Viņa draudzīgi iztur caur

harmonijas stariem Un maģijas
ķermenis iebrūk.

Un iekļūst šķietamības pasaules
neapzinātajā apziņā.

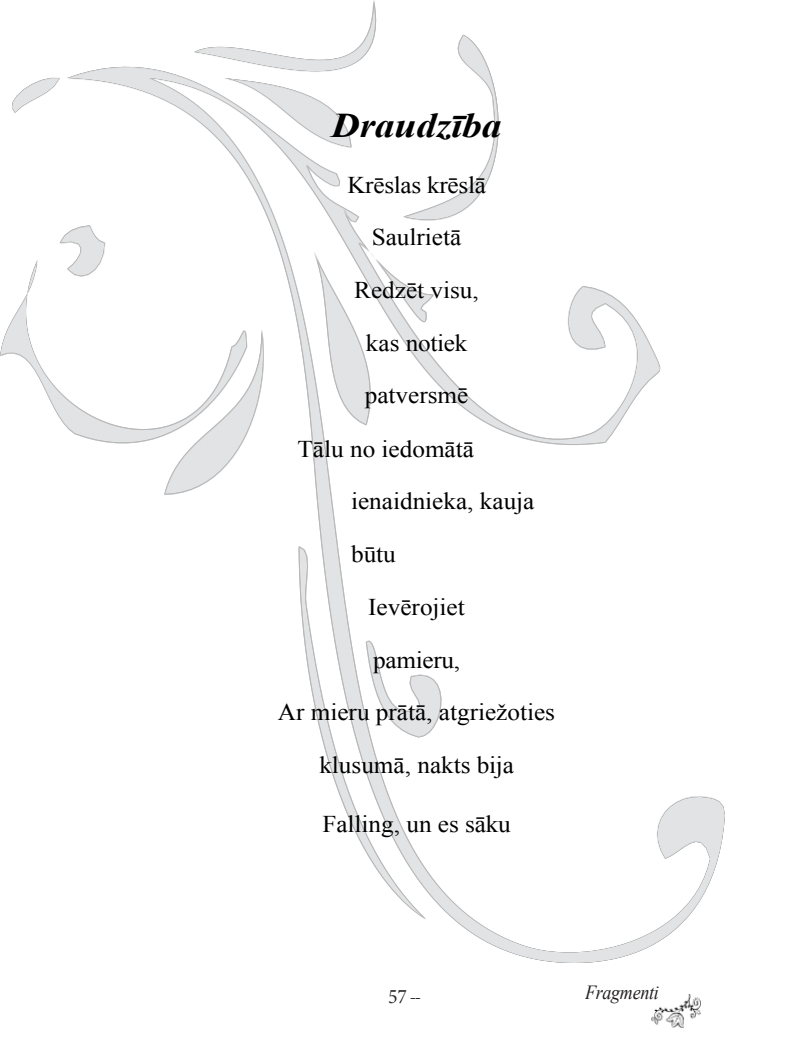
Redzi, dzīve

kļūst par skaistumu

Tīras elpas

Un bezgalība
kļūst par robežu
Redzams un
paplašinās Starp
vārdiem Sajūtas
Un viens akts
Bez domāšanas
maiņas
Provocēt domāšanu
Un vienmēr
iedomāties Iztēloties
Superiorise
Pārmaiņu domāšana
un rīcība

Draudzība

Krēslas krēslā

Saulrietā

Redzēt visu,

kas notiek

patversmē

Tālu no iedomātā

ienaidnieka, kauja

būtu

Ievērojiet

pamieru,

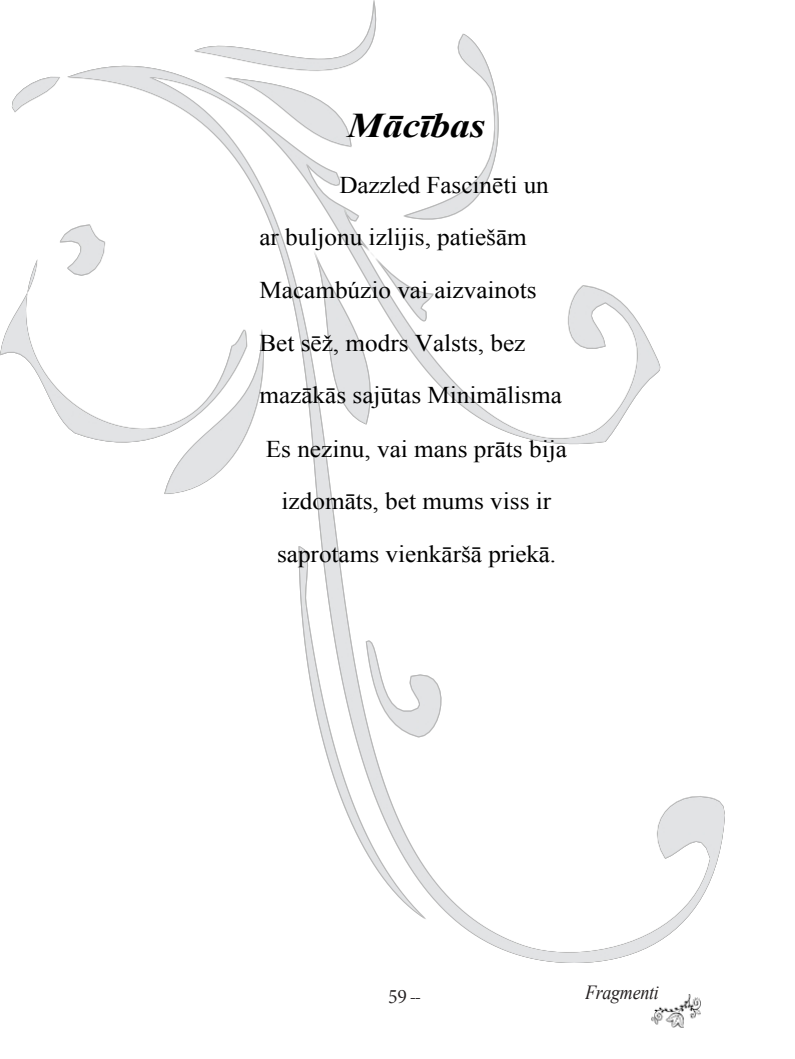
Ar mieru prātā, atgriežoties

klusumā, nakts bija

Falling, un es sāku

Lai sajustu šo pieskārienu
Lai sajustu to uz tavas
maigās ādas
Griba un enerģija Mūžīgā
draudzība
Mīlestības tīrais žests
Spēcīgāks par kaisli vai
mīlestību
Un neatkarīgi no ligzdas Tikai ar
īkšķa pieskārienu
Un tikai
iedomājieties,
kāda tā bija sajūta.
Un visas enerģijas
strāva gāja garām

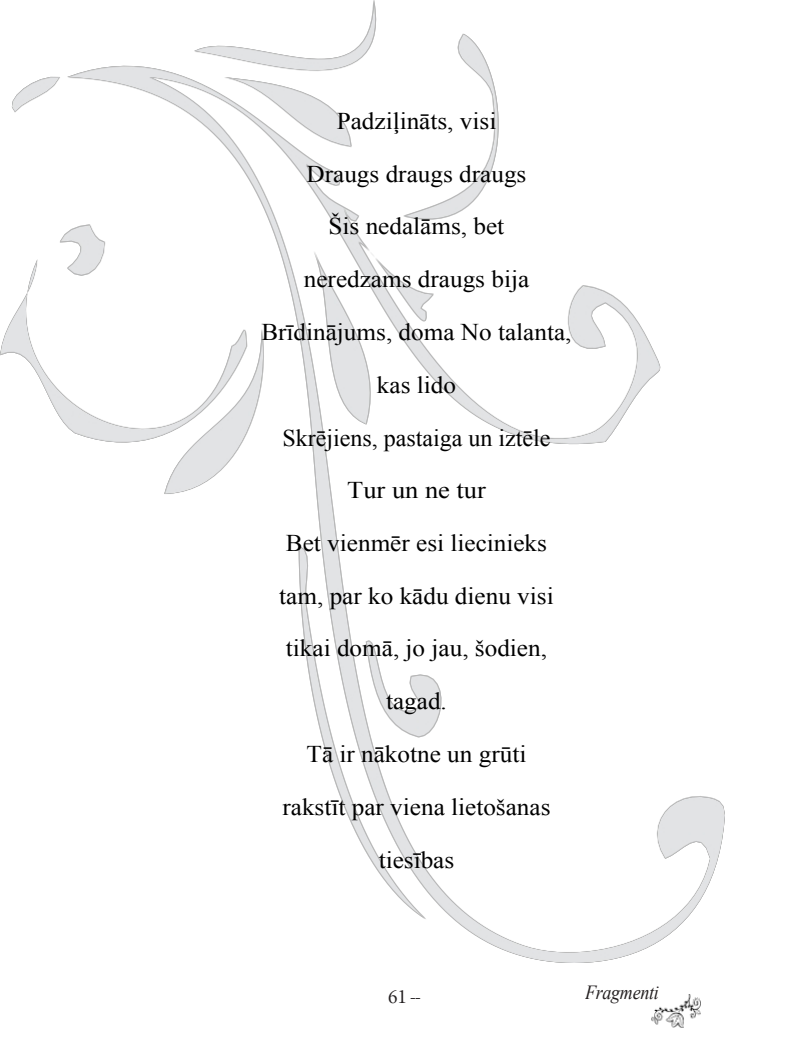

Mācības

Dazzled Fascinēti un
ar buljonu izlijis, patiešām
Macambúzio vai aizvainots
Bet sēž, modrs Valsts, bez
mazākās sajūtas Minimālisma
Es nezinu, vai mans prāts bija
izdomāts, bet mums viss ir
saprotams vienkāršā priekā.

Rakstīt jums pēc pieprasījuma
Nav obligāti, kad tas notiek
Viss, ko tu jūties, paliek
un izzūd
Un tomēr viņš redzēja
Tikai skatīšanās, lasīšana
un rakstīšana
Interpretēšana, asimilēšana
Pārnēsāšana un mācīšana
Mācīšanās, tā aug
iedrošinājums.
Ar vēja spēku,
Un tad pazūd, lidojot septiņās jūrās Mierīgi
izsakoties.
Tad viņš ieniris, aizgāja un

Padziļināts, visi
Draugs draugs draugs
Šis nedalāms, bet
neredzams draugs bija
Brīdinājums, doma No talanta,
kas lido
Skrējiens, pastaiga un iztēle
Tur un ne tur
Bet vienmēr esi liecinieks
tam, par ko kādu dienu visi
tikai domā, jo jau, šodien,
tagad.
Tā ir nākotne un grūti
rakstīt par viena lietošanas
tiesības

Vienkārši elpot un galvenokārt

Radīt, iztēloties un atgriezties.

Atjaunot un

atgriezties vietā, par

kuru

Es nekad iepriekš

neesmu no turienes

izbraucis, bet tā ir.

Es skatos uz savu

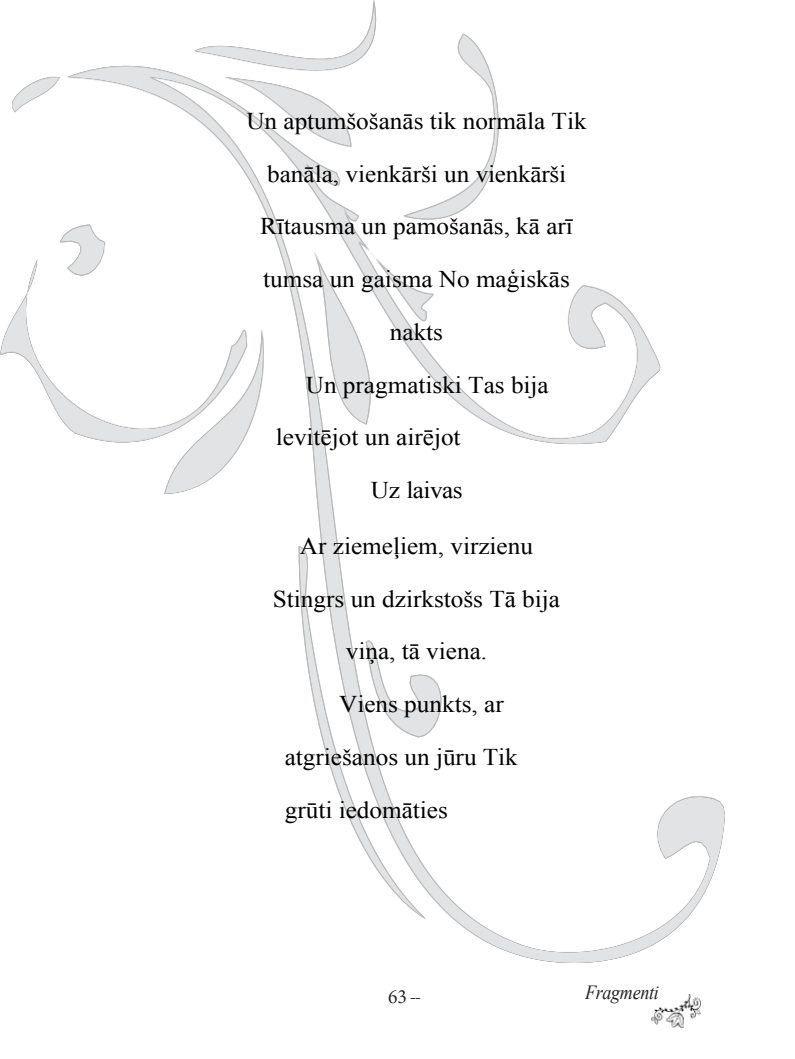
pulksteni Vēlams laikus

Faktiskie un pieredzētie

notikumi tiek pieredzēti un

sākotnējā prieka sajūtā.

Tas ir saistīts ar maigumu

Un aptumšošanās tik normāla Tik
banāla, vienkārši un vienkārši
Rītausma un pamošanās, kā arī
tumsa un gaisma No maģiskās
nakts

Un pragmatiski Tas bija
levitējot un airējot

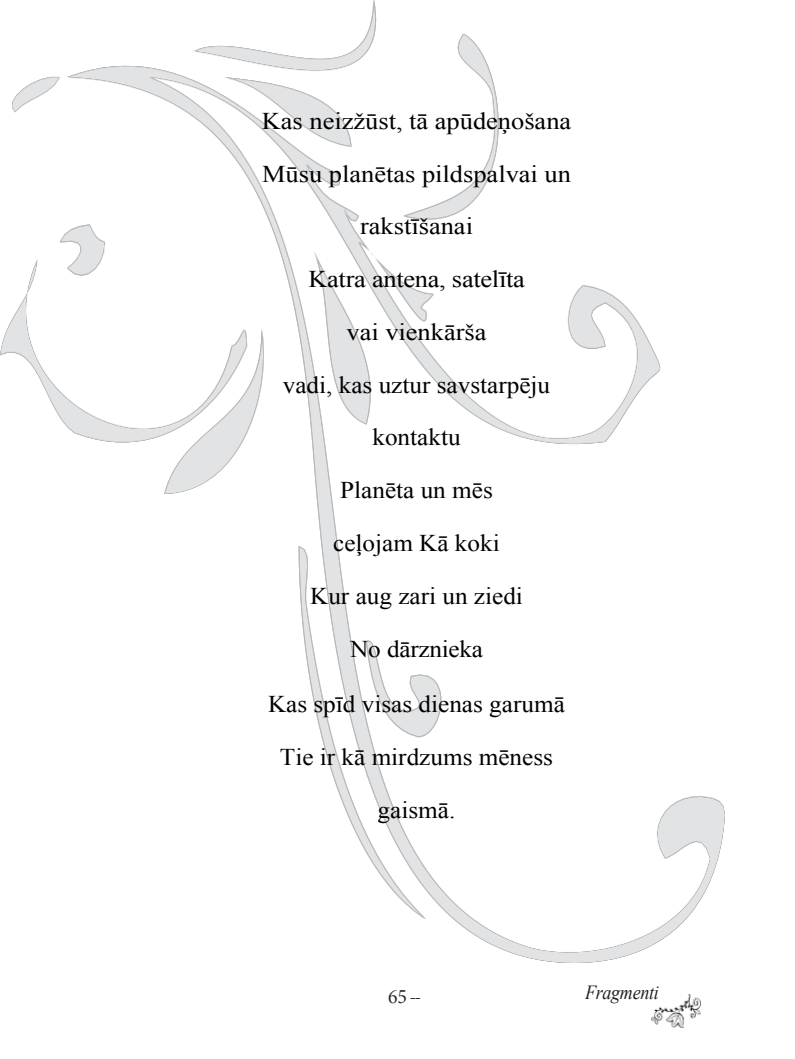
Uz laivas

Ar ziemeļiem, virzienu
Stingrs un dzirkstošs Tā bija
viņa, tā viena.

Viens punkts, ar
atgriešanos un jūru Tik
grūti iedomāties

Tas bija milzīgs un
milzīgs Okeānu dusmas
Tas, uz kuru tu dodies
slepenā ceļojumā Bez
laipni gaidīts
Tā bija kvadrātveida
sfēra Trijstūris apgriezts
kā piramīda No
sarkofāga
Ar necaur laidīgu
dvēseles garu... Kā
aizmirsts Dzīvo, notiek
No vietnes lapas attēls

Kas neizzūst, tā apūdeņošana

Mūsu planētas pildspalvai un

rakstīšanai

Katra antena, satelīta

vai vienkārša

vadi, kas uztur savstarpēju

kontaktu

Planēta un mēs

ceļojam Kā koki

Kur aug zari un ziedi

No dārznieka

Kas spīd visas dienas garumā

Tie ir kā mirdzums mēness

gaismā.

Tas bija
gatavojas
notikt Un
tad

Vēl viens lēciens, vēl viens lēciens,
lai redzētu, kā piedzimst bērns, un pāri
visam

Vērojot, kā viņš aug, mācās un uztver Visu,
ko viņš novēro un pārveido Akts, kas,
runājot bērna valodā.

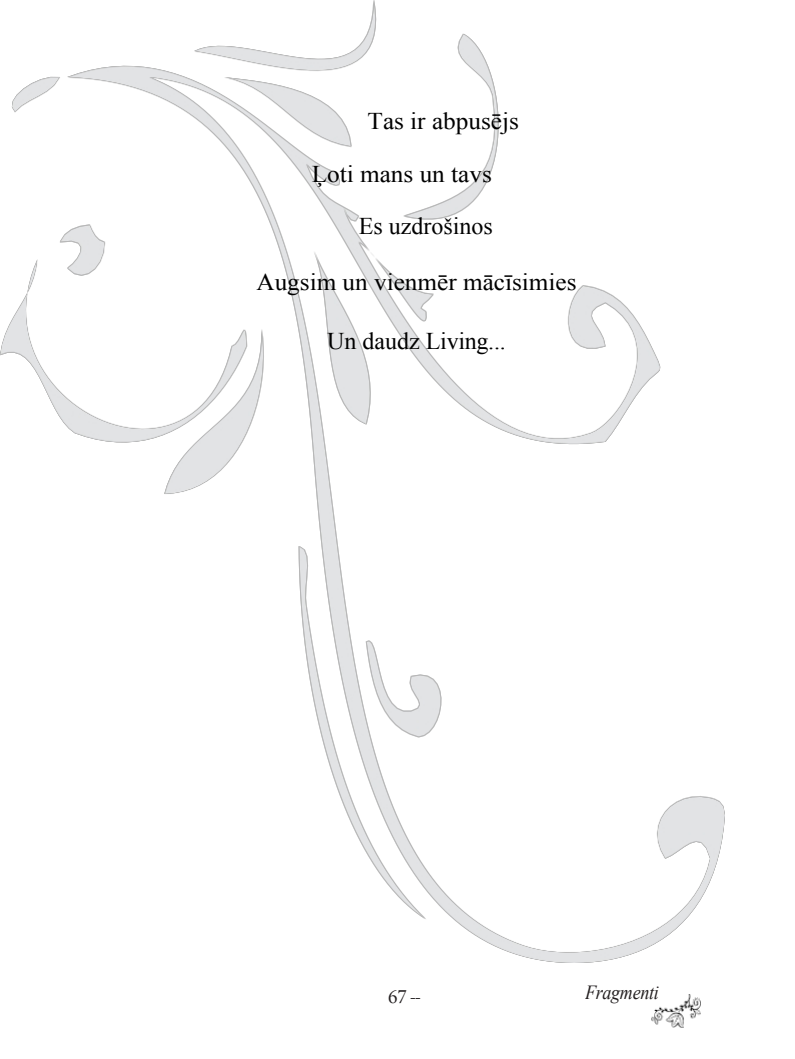
Tā ir maiga āda pārākumā

Bērnu attiecībās

Saviem vecākiem un viņu mācībām

No dubultās slepenās mācīšanās un
novērošanas un mācīšanās un zināšanu kā
dvīņubrālis

Kam ir mācību pāris

Tas ir abpusējs
Ļoti mans un tavs
Es uzdrošinos
Augsim un vienmēr mācīsimies
Un daudz Living...

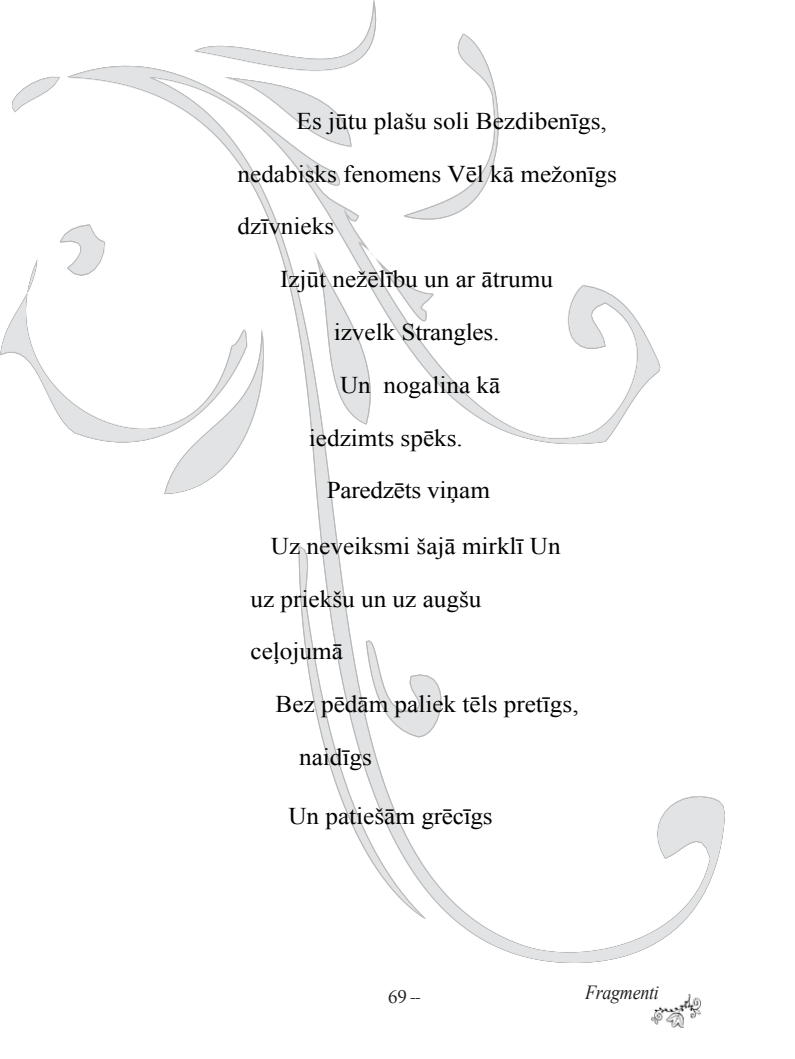
Dzīvesvieta

Es jūtu sāpes, kas
neļauj man redzēt

Es gribētu būt īsts Ar
vienmēr lojālu uzvedību Bet kā
skumjš klauns

Es esmu viltus
Smaids, prieks no iekšpuses Tas
nepakļaujas ārpusei Es jūtos kā
peldošs.

Tas liek man atstāt vietu
Normāls būtu ceļot
Un palieciēt tādā vietā, kur jūs
neesat redzams.

Es jūtu plašu soli Bezdibenīgs,
nedabisks fenomens Vēl kā mežonīgs
dzīvnieks

Izjūt nežēlību un ar ātrumu
izvelk Strangles.

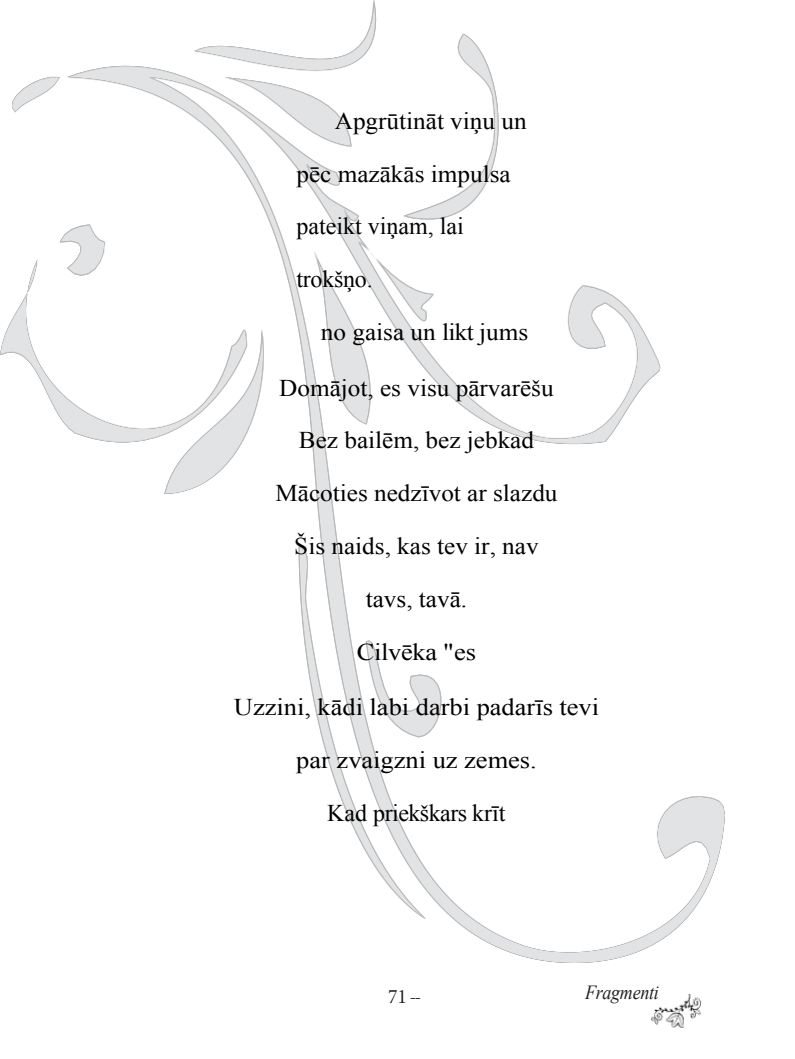
Un nogalina kā
iedzimts spēks.

Paredzēts viņam
Uz neveiksmi šajā mirklī Un
uz priekšu un uz augšu
ceļojumā

Bez pēdām paliek tēls pretīgs,
naidīgs

Un patiešām grēcīgs

Šeit ir zvērests
Debesīs pie augstuma
temperatūras nāk vēss,
jautrs un mierīgs
kliņģerītis, kas saka -
apstājies, ziedi.
Un tas aug, šis
vardarbīgais impulss ir
tikai slikts brīdis.
Viss tiekšanās
mežonīgums Kulminēts un
pilnveidots Pēkšņi atlaidiet
Nemaz vai
gandrīz nemaz

Apgrūtināt viņu un
pēc mazākās impulsa
pateikt viņam, lai
trokšņo.

no gaisa un likt jums
Domājot, es visu pārvarēšu
Bez bailēm, bez jebkad

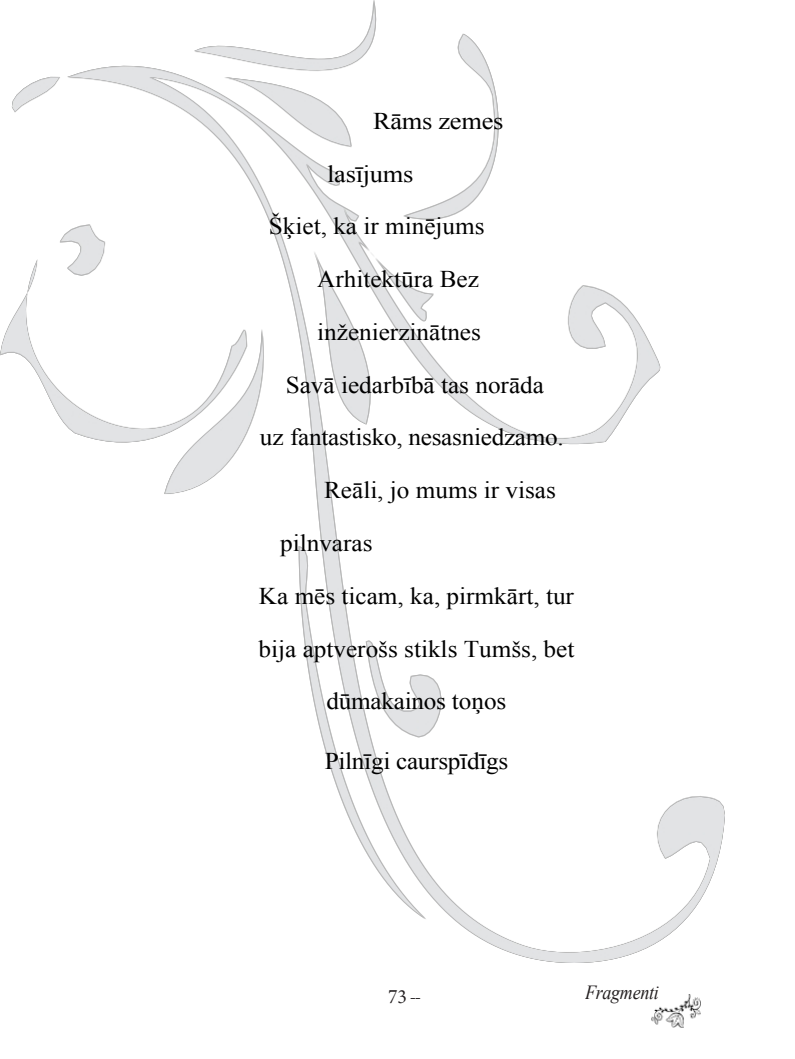
Mācoties nedzīvot ar slazdu
Šis naidis, kas tev ir, nav
tavs, tavā.

Cilvēka "es
Uzzini, kādi labi darbi padarīs tevi
par zvaigzni uz zemes.

Kad priekšgars krīt

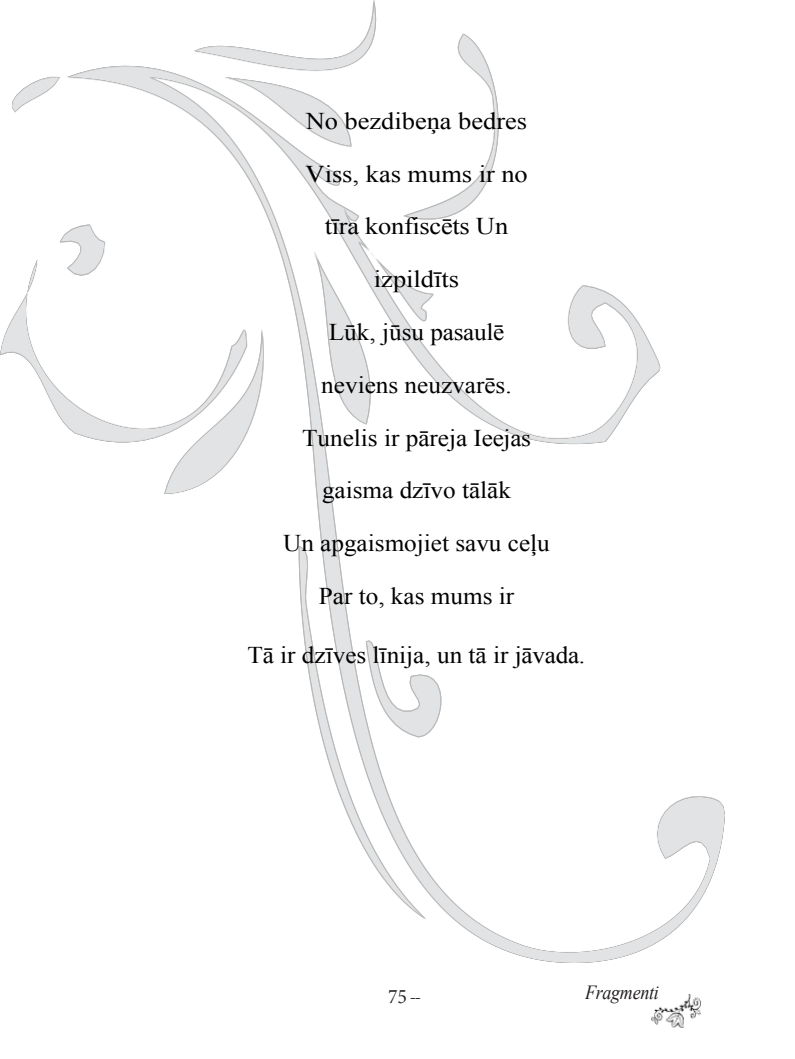
Es lūdzu, lai tu spēlē
klavieres Jo man ir plāns,
ejam.
Mēs
aizbrauksim, kad
ieradīsimies Nekad
jūs neapturēsim.
Lai tevi
piepildītu Un
lidot
Plakanas un lidojošas
Vētrains mākonis Ir
stāvoklis
Daudzfaktoru, kas padara mūs
Ar asaru lietus maigu, mitru seju

Rāms zemes
lasījums
Šķiet, ka ir minējums
Arhitektūra Bez
inženierzinātnes
Savā iedarbībā tas norāda
uz fantastisko, nerasniedzamo.
Reāli, jo mums ir visas
pilnvaras
Ka mēs ticam, ka, pirmkārt, tur
bija aptverošs stikls Tumšs, bet
dūmakainos toņos
Pilnīgi caurspīdīgs

Vērtības ir kā ziediem
ir
Pastāvīgi laistiet tos ar
ūdeni Un tas, kas ir sēkla,
aug prātā.
Atšķiras no viena un tā
paša Kas mums visiem
ir Instinkti un mežonība
Ļoti dvēsele Cilvēka Ārpus
pareizu Magic eliksīrs ir
Vertikālais tunelis, kurā var redzēt
ieplūstošu gaismu.
Un kura beigas ir

No bezdibeņa bedres
Višs, kas mums ir no
tīra konfiscēts Un
izpildīts
Lūk, jūsu pasaulē
neviens neuzvarēs.
Tunelis ir pāreja Ieejas
gaisma dzīvo tālāk
Un apgaismojiet savu ceļu
Par to, kas mums ir
Tā ir dzīves līnija, un tā ir jāvada.

Mīlestība Deep

Mīlestība cieta

Tas bija jūtams pārāk

Aizmirsts

Dziļi dziļumos mazliet

pazudis Atgriezenisks un

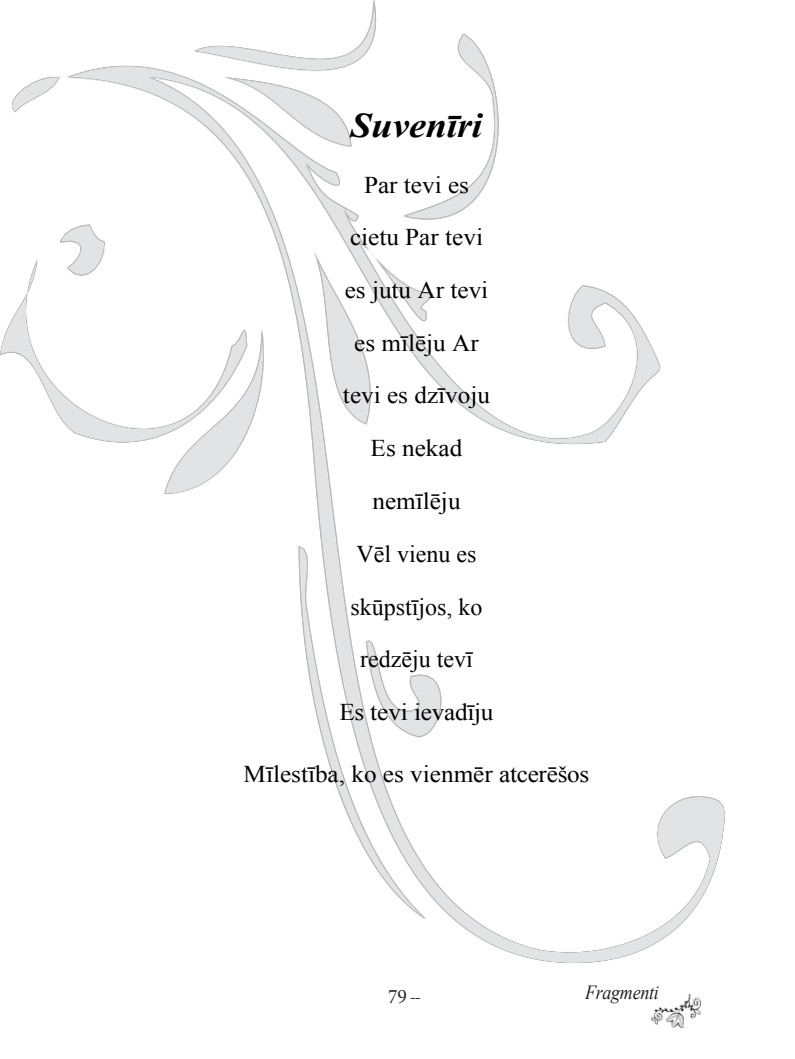
dzīvs

Maska

Dzīvošana beigās Kā beigties
un viss Beigas, lūk, drošas,
Nekas nav tik drošs kā
Kas ir neskaidrs Neskaidrs
Vēl viena rindiņa
Bezgalīga un nepārtraukta robeža,
kas neļauj mums paredzēt
Bezgalīgo, tāpēc, tāpat kā līnijas,
mums ir divi punkti.
Dzimšana un bezgalība Tikai
nāves priekšā

Tas lēnām ierodas Kā elpa,
viss, ko tu jutu, ir beidzies
Jo tu nekad neesi redzējis
seju, kas nav beigas a
Tumsas maska

A large, light gray decorative swirl or floral motif that frames the text on the page, starting from the top left and curving around the right and bottom.

Suvenīri

Par tevi es
cietu Par tevi
es jutu Ar tevi
es mīlēju Ar
tevi es dzīvoju

Es nekad
nemīlēju

Vēl vienu es
skūpstījos, ko
redzēju tevī
Es tevi ievadīju

Mīlestība, ko es vienmēr atcerēšos

Es jutos

Nekad tik daudz
ciešanu Nekas vairāk
negrib mirst par tevi

Caur mani

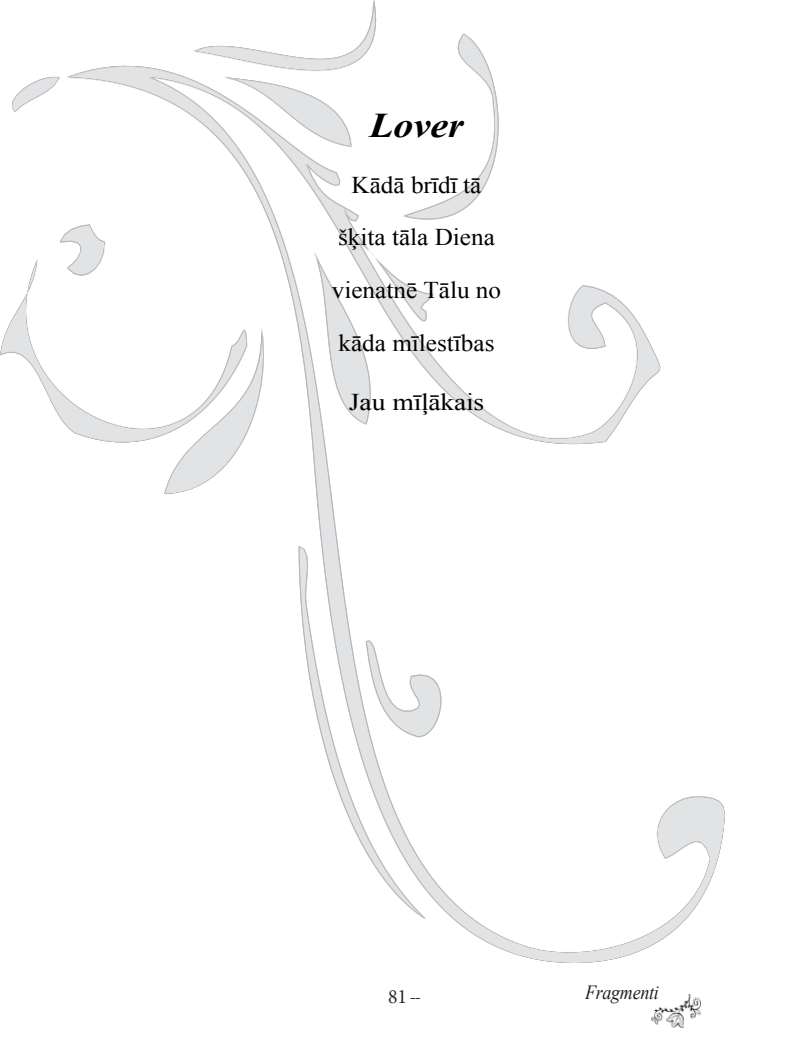
Tev es

uzrakstīju Tik

daudz

Es cietu un nekad Un tevis
dēļ es nekad nepazaudēju.

Es jutos tikai

Lover

Kādā brīdī tā
šķīta tāla Diena
vienatnē Tālu no
kāda mīlestības
Jau mīļākais

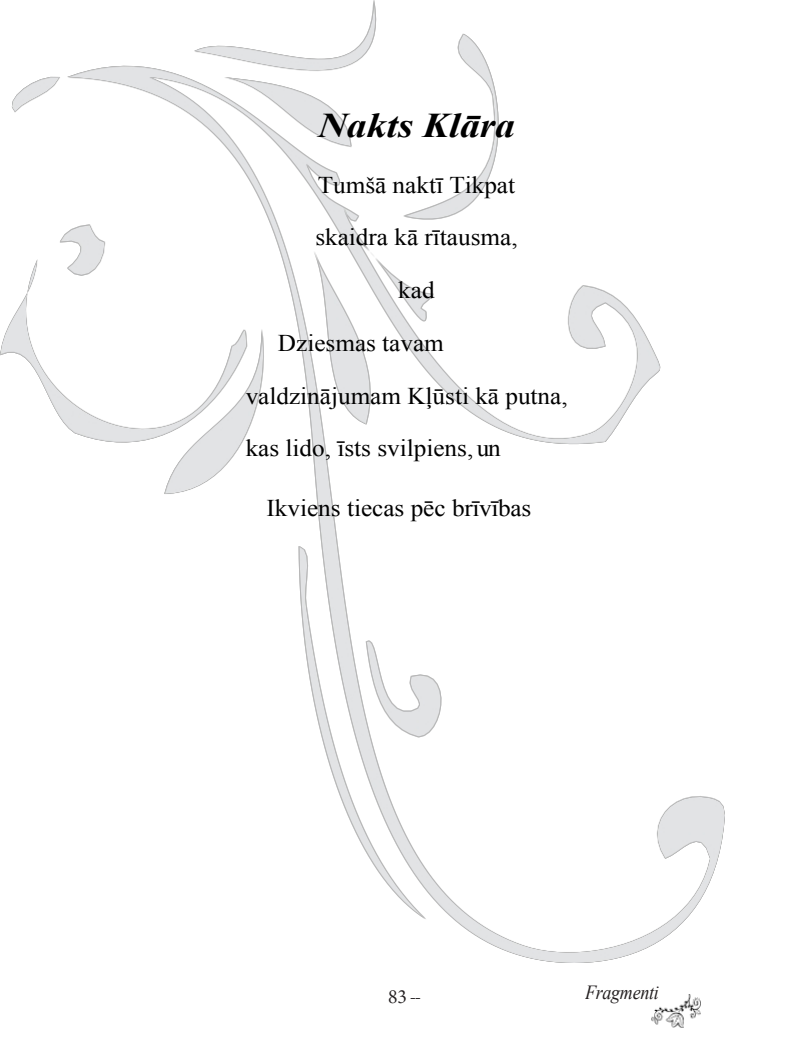

Pārdomas

Gaidot, kad kaut kas
piedzimst Spogulī tas esmu es
un mans

Pārdomas

Cik labi ir atspoguļot
vienatnē Un ne tikai savu
tēlu Šis vienkāršais
atspoguļojums bez spoguļa
ir arī pārraidīts.

Nakts Klāra

Tumšā naktī Tikpat
skaidra kā rītausma,
kad
Dziesmas tavam
valdzinājumam Kļūsti kā putna,
kas lido, īsts svilpiens, un
Ikviens tiecas pēc brīvības

Rakstīšana

I...

Un vislielākā manta,

kas man var

piederēt, ir papīra

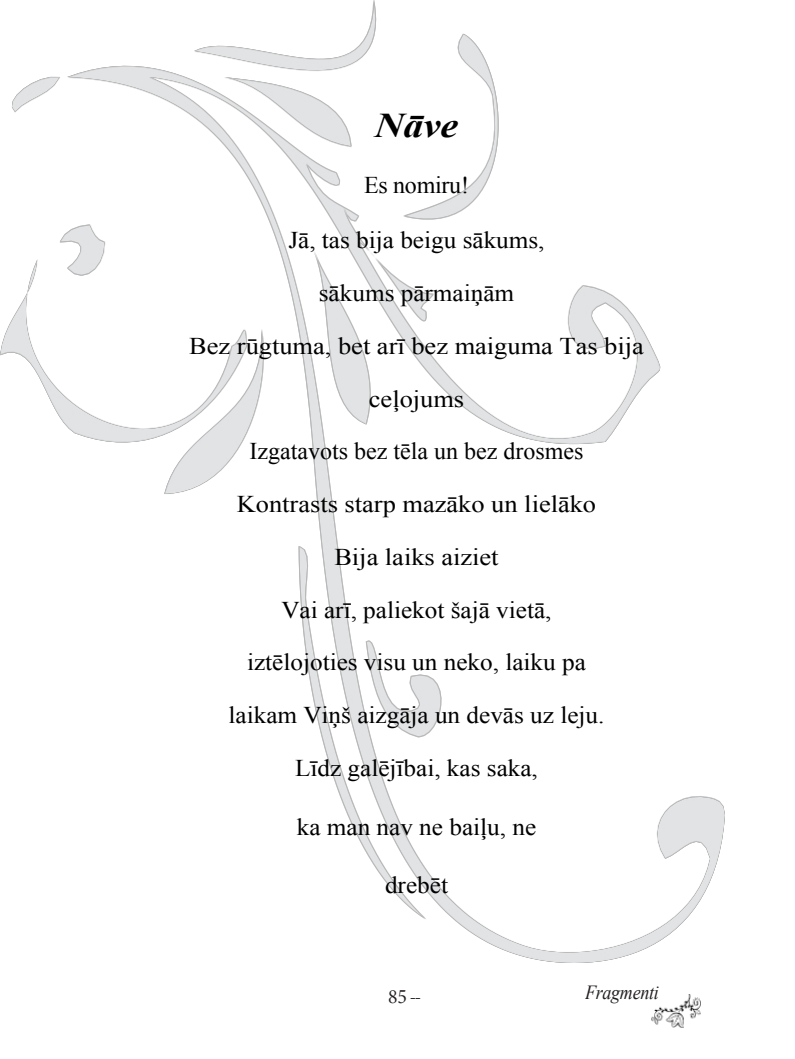
gabals un

neatvairāma

pildspalva Vispirms

es tiecos uz domu

vien.

Nāve

Es nomiru!

Jā, tas bija beigu sākums,

sākums pārmaiņām

Bez rūgtuma, bet arī bez maiguma Tas bija

ceļojums

Izgatavots bez tēla un bez drosmes

Kontrasts starp mazāko un lielāko

Bija laiks aiziet

Vai arī, paliekot šajā vietā,

iztēlojoties visu un neko, laiku pa

laikam Viņš aizgāja un devās uz leju.

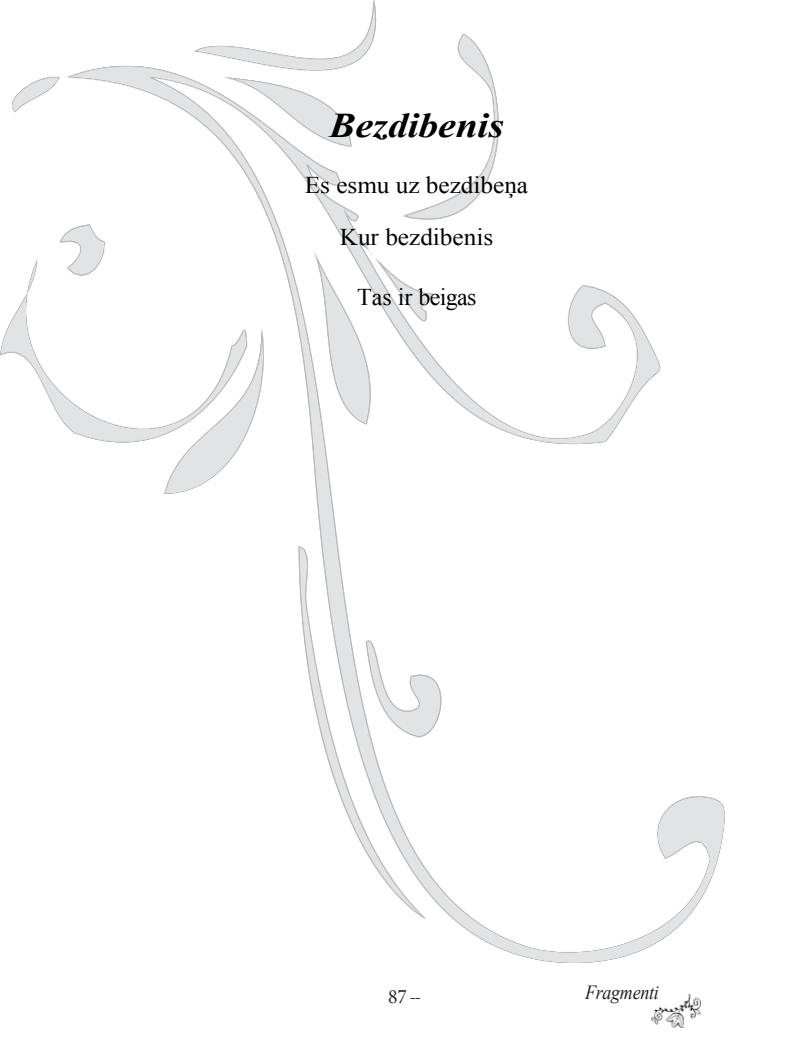
Līdz galējībai, kas saka,

ka man nav ne baiļu, ne

drebēt

Ceļojumam ir
atgriešanās Šajā
iegrendētajā pasaulē
Skaistuma dzīlēs, ka viss, kas
man ir, ir viss
Un es negribu neko no visa, jo, kad es aiziešu, es
neko līdzī līdzī neņemšu, tā es domāju.

Bezdzibenis

Es esmu uz bezdzibēņa

Kur bezdzibenis

Tas ir beigas

Gaidīšana

Un viņš tā gāja, gribēdams un gribēdams,

lūkādams un lūkādams.

Un smēķēšana

bija staigāšana bez mērķa Trauksme

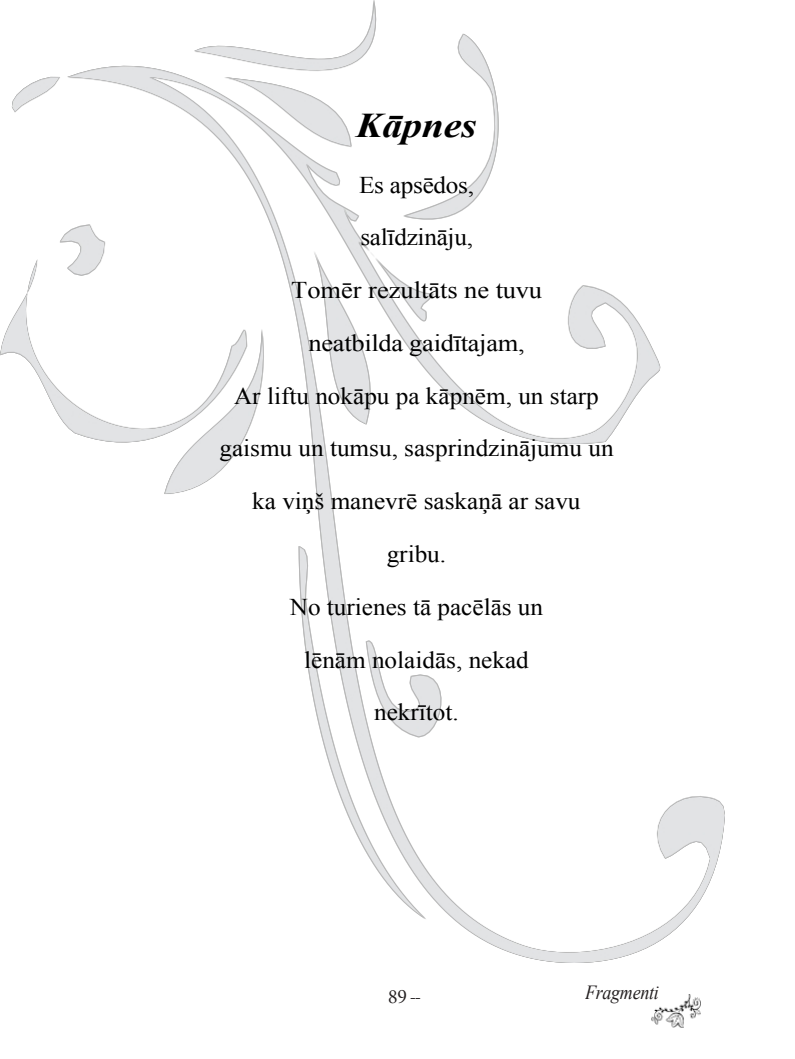
mainās ar vecumu, lai gan mēs vienmēr

dzīvojam ļoti nemierīgi Gaidot kaut ko, mēs

vienmēr to vēlamies.

Kaut kas, viss mūsos neviļus stājas ceļā mūsu

pašu gribai.

Kāpnes

Es apsēdos,
salīdzināju,

Tomēr rezultāts ne tuvu
neatbilda gaidītajam,

Ar liftu nokāpu pa kāpnēm, un starp
gaismu un tumsu, sasprindzinājumu un

ka viņš manevrē saskaņā ar savu
gribu.

No turienes tā pacēlās un
lēnām nolaidās, nekad
nekrītot.

Galvenais birojs

Asara, intuīcija

Vai iznīcināšana, ka

Doma ir skaista

Malks malks no

ledusskapja ēdnīcas

Un es to atnesu uz slāpju vietu

Un viss ir sātīgs un lielisks.

Pastāvēšana

Nevēlēšanās beigties,

Beigas... tā tas nāk...

Es dzirdu vārdus aiz es
redzēju šo briesmīgo vīrieti

kā Uzvarētājs

Atkal es

nevēlos

iet

Un tāpēc es eksistēju un

palieku šeit.

Sun

Kas notika Es jutu

rītausmā Nežīgas

skumjas

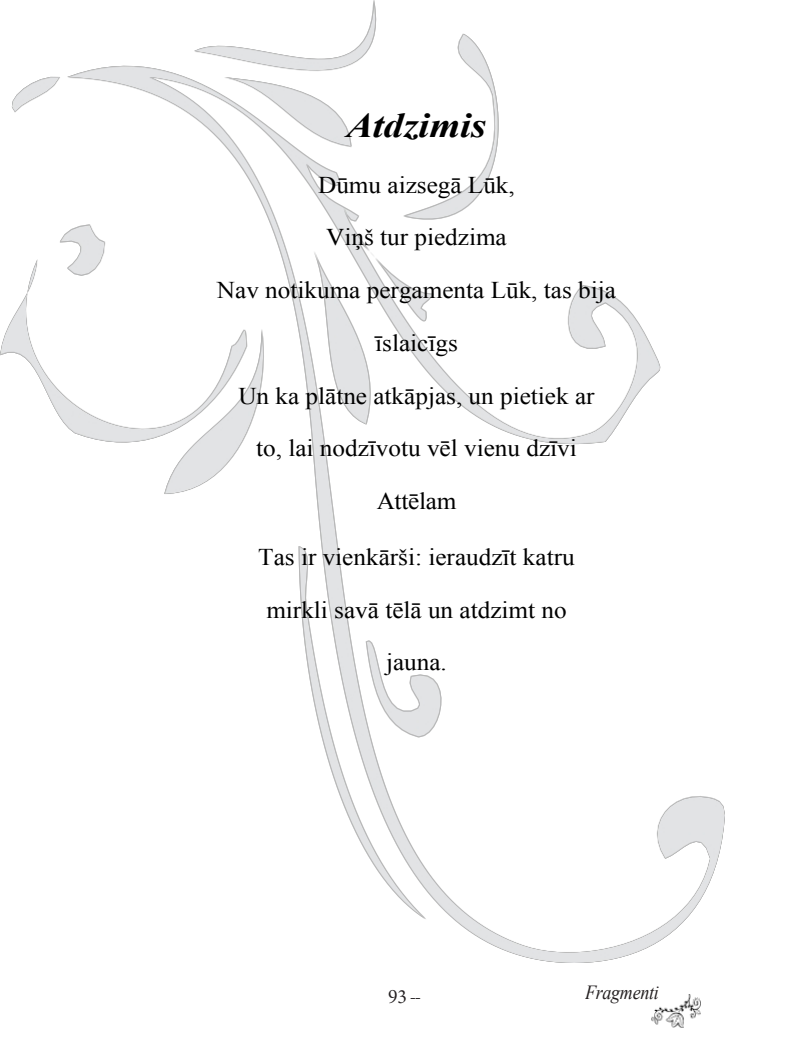
Es esmu dzīvojis, es esmu

atdzimis un esmu atdzimis

no jauna Es esmu

spēcīgais.

The Sun

Atdzimis

Dūmu aizsegā Lūk,

Viņš tur piedzima

Nav notikuma pergamenta Lūk, tas bija

īslaicīgs

Un ka plātne atkāpjas, un pietiek ar

to, lai nodzīvotu vēl vienu dzīvi

Attēlam

Tas ir vienkārši: ieraudzīt katru

mirkli savā tēlā un atdzimt no

jauna.

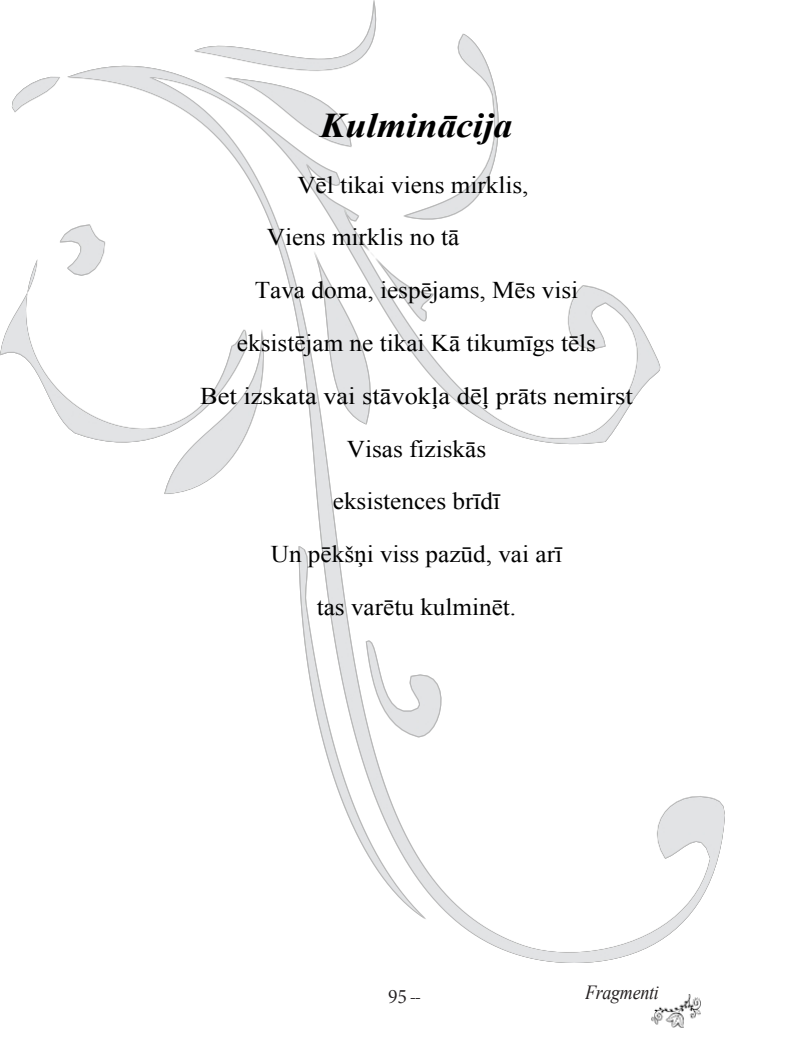

Skaties

Kvēksme, smarža No
neprāta, neprāts Melu
spīdzināšana Viss
atvienots

Bez radnieka, Sirds bāreņa,
vienas mīlestības sāpes
tik daudziem.

Citi, kas ievainots
acs un nogalināt
Vēlme un ilgas

Kulminācija

Vēl tikai viens mirklis,
Viens mirklis no tā
Tava doma, iespējams, Mēs visi
eksistējam ne tikai Kā tikumīgs tēls
Bet izskata vai stāvokļa dēļ prāts nemirst
Visas fiziskās
eksistences brīdī
Un pēkšņi viss pazūd, vai arī
tas varētu kulminēt.

Dzīvošana mirst

Starp dzīvošanu un
miršanu? Ak, atvainojiet, vai
tas ir ?

Protams, kurš gan nav izdarījis
pašnāvību? Mēs visi esam
pārstājuši dzīvot

Viens brīdis. Mēs visi bez izņēmuma
domājam kā par bālu prieku Mēs
nomirsim un drīzumā nomirsim.

Tā mēs dzīvojam
Pretrunība par smieklīgo

Izlaidums

Dārgais draugs... Es rakstīju pārāk tālu... tevis vairs

nav... mans mazais draugs...

šovakar mana dvēsele... raud par tevi!

dod manai sirdij iespēju... lūdzu, piedod...

man, mans draugs...

mana brīvība... pazudusi debesīs... tevi

paņēma...

atgriešanās ir prieks... tik klusa...

klusums, pusceļā, kas bija miris...

Piedots... pēdējais vārds...

Pārtraukts

Ja mana dvēsele izgarotu manī, nekas cits
neatstātu kā drupas... noslēpums, svešs
fantāzijai.

No apvērsuma, kas ir radies, plūst bezdarbība... vēl
viena, privāta mirkļa...

Esi

Skana, mutīga, maigs
pieskāriens, krāsa Vienīgais
sapnis, kas apbur vienā vienīgā,
unikālā mirklī.

izmisīgs un iedvesmots ar asumu, bez distances,
bez ierobežojuma

Dusmas griezumšs pārsniedz iztēles šajā gleznā
es gleznoju asinis, sāpes, kas ir apsārtinātas un
aizdegušās ar jēgu, kas nav mīkla, bet gan
drīzāk.

realitāte, vīzija.

Kad mēs pievienojamies otram un redzam

kā ticēt īsumā

apstiprinot un veicinot eksistenci, kas ir viltota,
apvērsta un atspoguļota.

No visa ievainojuma, ko es jūtu

kādam man ir piederēt, bez bailēm

neprātīga, bez kaislībām, tīras dvēseles līdzjūtība

kā mezglam bez ķēdes, bet savijušamies un

vienotam, kā mezglam bez ķēdes, bet

savijamamam un vienotam.

vienīgā jēga, gribot un

beidzot ir, un galu galā

nekas būt...

Prombūtne

Ja es pieskartos un ieraudzītu tavu
pasauli, es būtu netīrs, bez mēmā
jūtīguma pieskāriena, vismaz ticēt,
ka kāds
pārspēj manu realitāti.

Manas vienkāršās skumjas
ir kā visa laime
gan sasniedzams, gan nesasniedzams.

Maģiski, bez ironijas
ja kādu dienu es tev teikšu,
pieskaries man, sajūti, kā tu uz
mani skaties, un tu ieraudzīsi, kas
es neesmu un kas es esmu.

Es būšu ar jums.

Ar degošu sērkociņu sadeg

sāpes manī, kad viss izdeg.

Es nekad neesmu atņēmis,

patiesībā es tev teikšu, ka

tu cietīsi, jo es tevi nekad

neesmu atstājis, un zini, ka

vienmēr esmu tevi mīlējis.

Es tevi mīlēšu...

